

DADZIS

Noskanēja
imantslochmelis@inbox.lv

2006

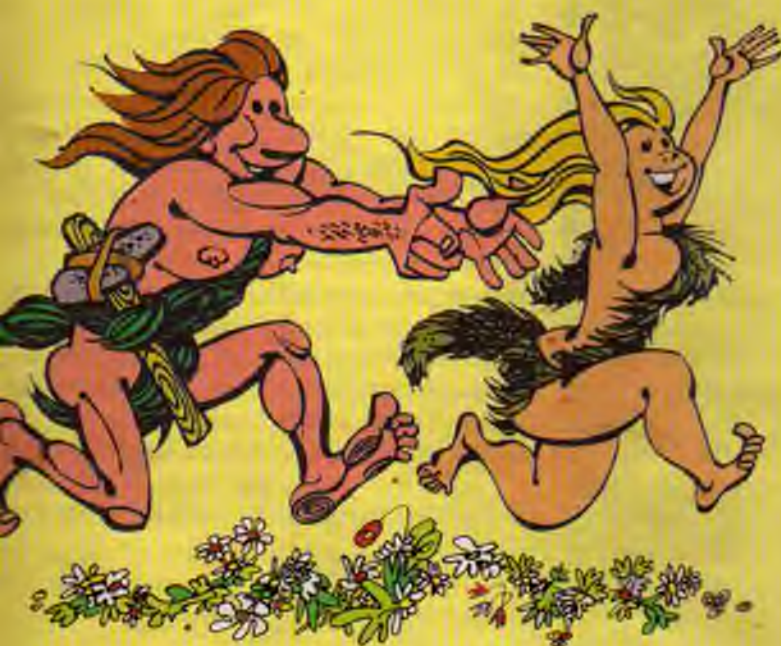
SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957.GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

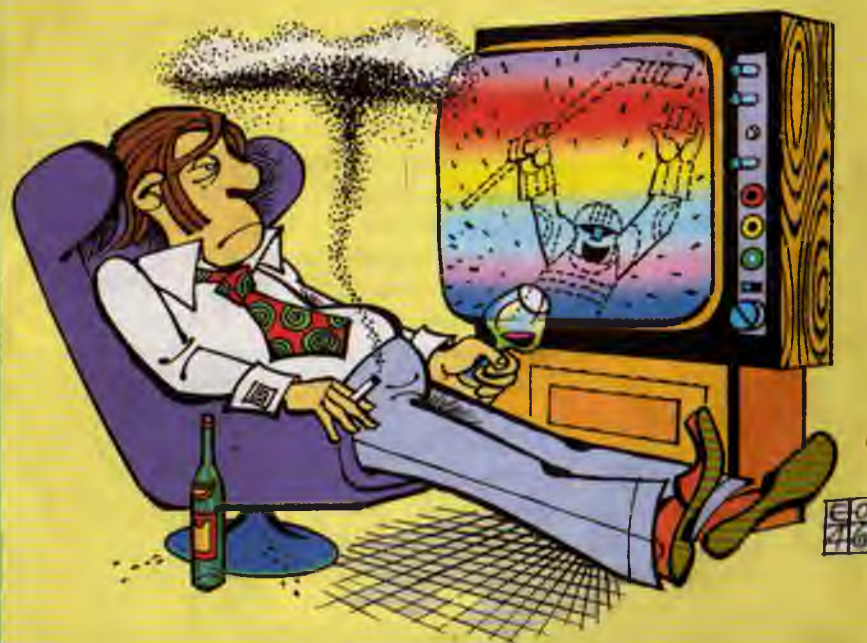
marts

932

05

Nr

Mīlo DADZĪ!

Vai palīdzēsi man atrisināt nesaprašanos ar atstarotājiem?

Gāju 3 km uz kora mēģinājumu – savam kažokēlim biju piestiprinājis atstarotāju kareklišus, bet mani apstādināja policisti un teica, ka tie tagad nekam nederot. Manu kažokēli esot jānolīmē ar strēmelēm. Nu, kāda tad tā būšana ir? Man viens pats kažokēlis un ja es tāds parādišos galvaspilsētā, mani vēl ietupinās par nepiedienīga apģērba valkāšanu. Vai nebūtu labāk, ja to kungu, kuri nobrauc lauku iedzīvotājus, automašīnas aplīmētu ar atstarotājiem tā, lai spīd pa gabalu, – tad neviens vecītis zem mašīnas nepaskries!

Tagad jau pa māju jāmeklē vecus praķus, kuri jāziedo, lai aplīmētu ar šīm strīpām. Varbūt Jūs varat kaut ko ieteikt, kā glābt manu kažokēli?

Ar dziļu cieņu ARTŪRS DŪDA

DADŽA ieteikums:

Atstarotāji noteikti jālieto, bet lai pārvērstu defektu par efektu, iesakām notīt visu ķermeni ar atstarotāju lentēm. Tad nebūs jāuztraucas, ka kažokēlis ir spurains vai ka jūs izskatāties pēc zebbras. Attēlā redzams veiksminieks, kuru nesabrauks pat vismelnākajā nakts tumsā. Un atcerieties – tas viss ir jūsu drošībai!

ĪPAŠS PAZIŅOJUMS VISIEM HOKEJA DRAUGIEM

Dārgie hokeja līdzjutēji, man ir tas gods jums paziņot, ka spēle Latvija – Krievija bija mans unūsu vissliktākais sapnis. Ziņas, kas sastopamas nasu medijos un internetā, varat neņemt pa pilnu. Rezultāts, ko visi gribējāt redzēt, dzirdēt un vēl kā itādi uztvert, ir tikai viens. Mēs izcīnījām pelnītu uzvaru. Jā, jā, tikai un vienīgi mēs nopelnījām uzvaru. Kas esam mēs? Jā, patiešām, kurus skar un etver vārds mēs? Šim jautājumam vēl nav saņemta lefīnīcija no Briseles. Tāpēc, neņemot vērā dzi-numu, tautību, reliģisko piederību un zobu dau-lzumu mutē, varam sevi ietvert šajā nedefinētajā rupējumā. Tie, kuri joprojām domā, iedomājas un iosapņo mūsu hokeju daudz patīkamāku. Mums ir laudz iespēju piedzīvot skaistas uzvaras un sīvus reizšķirtus. Mēs varam uzvarēt jebkuru komandu ad, kad to vēlamies!

Laižamies dziļā miegā, tikai tā mēs skatīsim ādu hokeju, kādu vēlamies. Nāks aprīlis, tad atkal arēsīm piedzīvot visādas aprīļa jokus.

Hokeja fans,
kurš nosapņojis daudz skaistu uzvaru

Redzējis un DADZIM atsūtījis KILBLOKS

Šoreiz patiesība, kurai vajadzētu būt ārā, ir uzmetusies uz jumta.

Pēc aculiecinieku stāstītā Rīgā uz īsu brīdi mistiski parādījusies un iespējams arī darbojusies noslēpumainā:

Par zaudējumiem vai ieguvumiem pagaidām informācijas nav.

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

MUMS ATBILD

Veselības ministrs Gundars Bērziņš komentē DADŽI publicēto feļetonu *Mūžīgi mūžos, āmen!*

Komentēt feļetonu ir tas pats, kas apšaubīt autora tiesības uz kaut kādas sociālpolitiskas problēmas saasinātu, grotesku vai sarkastisku skatījumu, radoši izmantojot spilgtus epitētus un metaforas. Tāpēc šis nebūs komentārs, bet gan īss pārdomu mirklis.

Katru pusstundu Latvijā nomirst viens cilvēks, kurš sirgst ar sirds asinsvadu slimībām, ik pēc divām stundām mirst cilvēks, kura slimības iemesls bijusi smēķēšana!!! Kāds ir vidējais latvietis? Visbiežāk slimš, nelaimīgs un ik pārnedēlas sērojošs. Tāds, kurš grib smēķēt, dzert un ēst pilnu vēderu no rīta līdz vakaram. Tāds, kurš pēc 40 vai 50 nodzīvotiem gadiem, kad organisms pret visu to sāk protestēt un

nu jāskrien pie ārsta, brēc, ka pie visām viņu kaitēm vainīga valsts un politiķi. Tāds, kurš p visbiežāk zina, kādas un cik daudz zāles viņa jālieto, vai arī par to viņam pasaka sievasma vai vīramāte. Tāds, kurš vakaros un brīvdien labāk zvīn pie televizora nekā sporto vai nopen kārtīgā lauku pirtīnā. Tāds... Es tomēr mīlu latvieti un esmu gatavs atbildēt par visiem tiem darbiem, ko nav padarījuši iepriekšējie veselības ministri, lai vestu savu tautieti pie laba prāta un veselības, nevienu no saviem priekštečiem par nevainojot! Un tomēr zinu, ka mediķi vienmēr steigsies palīgā, ja tev pēkšņi sāksies asi dūrie sirdi, trūks elpas, vai sajūtīsi stipras vēdersāpes ja uzliesmos hroniska kaite! Turklāt, piezvan ātrajiem, tu jau saņemsi pirmo profesionālo ārsta konsultāciju un rekomendācijas, k lielā daļā valstu vairs nav iespējams. Ātr medicīniskās palīdzības misija tik tiešām ir glā dzīvības, kad minūtes, pat sekundes ir izšķirīga. Aprīlī mūsu mediķi visos Latvijas novados saņems pēdējās no 70 jaunajām neatliekamās palīdzības mašīnām, valsts kompensējam zāļu apjomu gada laikā izdevies dubultot, visā reģionālajās un rajonu slimnīcās notiek valsts finansēti remontu un labiekārtošanas darbi. atvainojiet, tā jau būs priekšvēlēšanu agitācija!

Asa ironija, smaids un spēja pasmieties par savām nebūšanām ir veselību veicinoša nodarbo

Paldies DADZIM par to
Veselības ministrs GUNDARS BĒRZIŅŠ

KNIPSĒ PRIECĪGS!

Tāds varētu būt sauklis *Elkor Foto* veikalam tirdzniecības centrā *Mols*, kur, pamatojoties uz Z. PLATĀ sūdzību DADŽA pagājušajā numurā ir mainīta preču izsniegšanas kārtība, iepērkotie ar dāvanu karti. Tagad noskatīto labumu iemaiņā pret dāvanu karti varēsīt uzreiz, negaidot veikala vadītāja ierašanos. Tā telefona sarunā DADZIM paskaidroja veikala pārdevējs, kurš nevēlējās nosaukt savu īsto vārdu, bet slēpās zem segvārda Žanis Vienaldzīgais. Vienaldzīgā kungs paskaidroja, ka dāvanu kartes saņemšana un preces nodošana pilnīgi nodota viņa pārziņā. Tagad tik uz *Molu* – meklēt Žani Vienaldzīgo!

Apmeklētāju pieņemšanas laiki redakcijā:

Pirmdiena: 15:00 - 18:00

Otrdiena: 10:00 - 17:00

Ceturtdiena: 10:00 - 17:00

Piektdiena: 10:00 - 16:00

Par citu pieņemšanas laiku iespējams vienoties
zvanot pa tel.: 7611708

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A310, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957.gada divas reizes mēnesī, reģ.apl.Nr.000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts", reģ.Nr.40003757328, Graudu iela 68-A310, Rīga, LV-1058. Tālr.: 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr.: 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja.

BEZ VĀRDIEM

Tuvojas **8. marts**. Tā vien gribas jau laikus atlikt naudu puķēm un dāvanām gan sievai, gan meitai, gan darba kolēģēm un paziņām... Atmiņā ataust bērībā un jaunībā redzētās un pašā piedzīvotās garās rindas puķu kioskos un dāvanu veikalos, ģimenes sieviešu, skolas un universitātes biedreņu un darba kolēģu patikami satrauktās sejas... Svētku noskaņa ikdienas darba drūzmā un rūpēs... Paraugos kalendārā un atmosfotā kā no miega. Nu nav vairs astotais marts svētku diena, nav! Izrādās, tikai neattīstītā, pusattīstītā un attīstītā sociālismā sievietēm bija tiesības uz īpašu svētku dienu, bet vīriešiem – tiesības uz savu galanto jūtu izrādīšanu! Patlaban mēs dzīvojam brīvā un neatkarīgā valstī, demokrātijas apstākļos un vienlaikus ar to svinēt kaut kādas tur sieviešu dienas, kuras bija modē totalitārā *sockomu* režīmā, ir vairāk kā nepopulāri! Vēl vairāk – ideoloģiski nepareizi un prettautiski. Tieši tāpat, kā atzīmēt

K. Auzenbergs

leģiona dienu 16. martā. Tiesa gan, vēl ne tik sen leģiona diena skaitījās oficiālie valsts svētki, bet... Bet tad mūsu nacionālās un nacionālpatriotiskās partijas saprata, ka tāda klaja stūrgalvība var sadusmot vienu otru no valsts patiesajiem saimniekiem un klusi, bez lieka trokšņa to atmainīja. Tā teikt, ja jau baronlielskungs nevēl, ko nu staļļa puisis... Un ja nu to tik ļoti nevēlas tie, kuriem joprojām vēl nav bijusi Baltijas valstu okupācija, vai nu mēs būsīm tie, kuri ies aizstāvēt savu patiesību! Bet, ja tā padomā – vai ne tikai tādi vien pašmāju ērgļi mums vēstures gaitā daudz ko mēģinājuši aizliegt? Vai vismaz mēģinājuši izdzēst no tautas atmiņas? Mirušo piemiņas dienā, ejot uz Brāļu kapiem, pie Čakstes vai Meirovica pieminekļiem, bija jāiet gar čekistu un to aktīvistu – Civilās aviācijas institūta studentu *goda sardzi*, kura to vien gaidīja, lai sagrābtu kādu vientuļāku gājēju. Un vai negājām? Vai strēlniekiem un leģionāriem kapos svecītes

pietrūka? Savulaik bēdīgi slavenais Arvīds Jārs Pelše, lai izpelnītos lielo godu iekļūt Politl un tapt apbedītam pie Kremļa sienas, aizl pat Jāņus. Un tad? Vai mēs nelīgojām?! Jūru vilcienam jumts cēlās nost, kad braucēji uz

Atmaskota beidzot tika

Senā Jāņu politika!

Izrādās, ka mūsu senči

Bija dzērāji un plēnči!

Un ja nu mēs, Latvijas vīrieši, uzšķaudīsim vai nav oficiāla svētku diena 8. martā, vai s to svinēt zaļie, sarkanie vai oranžie, bet no sim puķes un apsveiksim savas sievietes, notiks? Mūs nosauks par ideoloģiski nepa orientētiem? Nu un tad?! Un ja mēs, atcerēda tos latviešu karavīrus, kuri cīnījās pret Staļin viņa pakalpiņiem, par Latviju, noliksīm puķe pieminekļiem un kritušo cīnītāju kapiem, sim nosaukti par – nu, jūs jau ziniet, par ko mēs tāpēc baidīsimies? Nē, un vēlreiz nē! P tāpēc kāds kārtējais funkcionārs neiekļūs kā politbirojā, vai tiks uzņemta kārtējā melu fi Bet mēs būsīm spēruši soli tuvāk vīrieša ideā Vīrieša, kurš prot būt galants pret Sievieti un nebaidās aizstāvēt savu cieņu un patiesību. Cil ideālam! Priecīgus svētkus, draugi!

Novēl DAC

Dāvinu Jev ideālo mīrieti

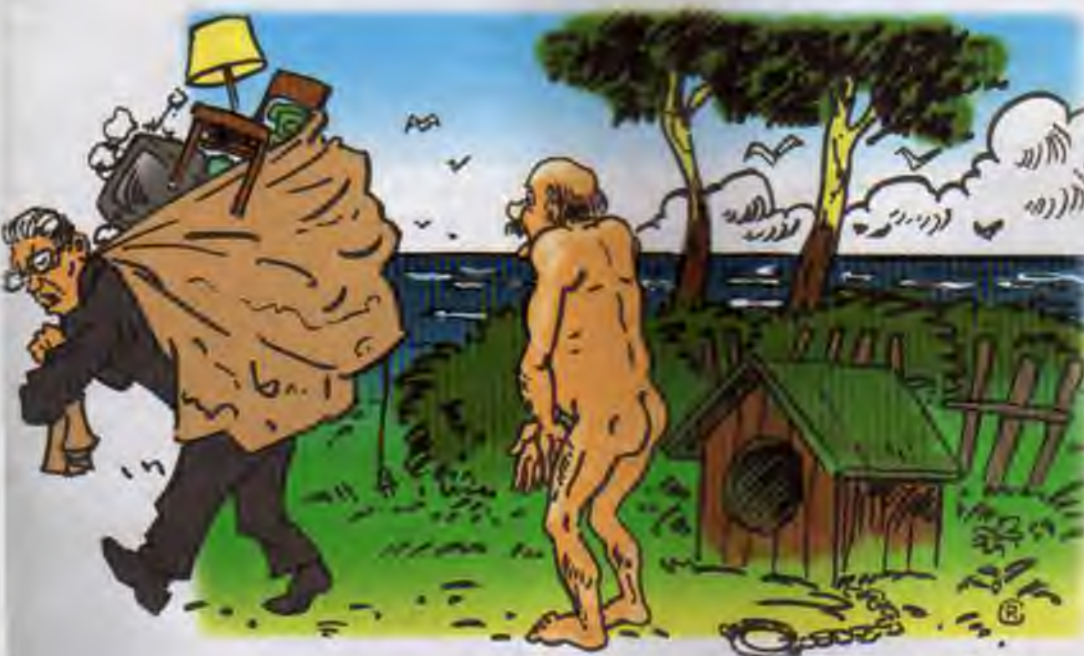
IZKRĀSO PATI !

Dadzis 8. marta

Hokeja līdzjutējiem mazohistiem!

Par lētu naudu pārdodu Latvijas hokeja izlases Turīnas olimpiskā turnīra spēļu ierakstus. Mači ar Slovēkiju, Zviedriju un Kazahstānu – pilnībā, mačs ar Krieviju – līdz treš perioda 19. minūtei (citādi Miķelis Rēdlihs visu kaifu bojā). Formāti: VHS, DiVX, DVD, sevišķ izsmalcinātas baudas cienītājiem – audio variānts (MC vai CD).

Artūrs Berliness - Mūri.

NEBRĒC, BET PRIECĀJIES, KA MĒS PACĒLĀM KADASTRA VĒRTĪBU TAVAI ZEME!

R. Cinkus

Seksīgas cenas

Veikalā seksīgas cenas, –
Avīzē bieži es lasu.
– Ko gan šī reklāma nozīmē? –
Gudrākiem cilvēkiem prasu.

Algas līmenis zems mums,
Ūdens mutē ja smēlas.
Cenas sauc seksīgas tāpēc,
Ka vienmēr uz augšu tās ceļas.

ARNOLDS AUZIŅŠ

G. Ziemeļa fotokolažas

TESTS DŽENTLMENIEM

VAI ESAT ĪSTS DŽENTLMENIS?

Mums visiem gribas būt skaistiem, gudriem, intelligentiem, apburošiem, isāk sakot – īstiem sertificētiem džentlmeniem. Bet – kā to noteikt? Līdz šim nekādas īstas skaidribas šai jautājumā nav bijis. Lai reiz par visām reizēm novērstu šo būtisko trūkumu, piedāvājam nelielu testu, kas palīdzēs jums, godātie vīrieši, noteikt: jūs esat vai tikai kļūstat par džentlmeni.

- Vai džentlmenim, lai pierādītu, ka viņš ir džentlmenis, obligāti jāuzrāda attiecīgas pašvaldības izsniegta izziņa? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis joprojām būs džentlmenis, ja pirti viņam nozags visas drēbes? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst skūpstīt dāmai roku, ja dāma nāk no tirgus un viņai katrā rokā pa iepirkuma tikliņam? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenim jāpalaiž garām dāma veikala durvīs, ja veikalā lielā atlaižu diena? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenim obligāti jāiet turp, kurp viņu sūta otrs džentlmenis? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst dāmai sniegt roku pirmais, ja šī dāma slīkst? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst sist dāmu ar piķa kalpu? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst nošaut buku, ja mājā sievai teicis, ka brauc makšķerēt? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst pirkt mīļotai dāmai ziedus, ja sieva viņam iedevusi naudu kartupeļiem? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst pirmais uzrunāt svešu džentlmeni, kas skūpstās ar viņa miesīgu sievu? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis naudu alimentu nomaksai pirmajai šķirtajai sievai drīkst aizņemties no savas pirmās šķirtās sievas? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst izmisumā plēst matus, ja šie mati aug uz cita džentlmeņa galvas? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenim, ja viņš grib iezāgēt otram džentlmenim, obligāti saimniecības preču veikalā jāpērk jauns importa zāģis? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst izēst no darba otru džentlmeni, ja iestāde strādā bez pusdienas pārtraukuma? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst dāmu sabiedrībā stāstīt pikantu anekdoti, ja dāmas šo anekdoti dzird simto reizi? Jā ☐ Nē ☐
- Vai džentlmenis drīkst darīt to, ko nedrīkst,

bet ļoti gribas? Jā ☐ Nē ☐

• Vai džentlmenis garderobē drīkst pasniegt dāmai dārgu kažoku, ja dāma atnākusi vecā mētelī? Jā ☐ Nē ☐

• Vai džentlmenis drīkst apdrošināt savu dzīvību, ja pēc apkārtnējo domām šī dzīvība nav plika graša vērtā? Jā ☐ Nē ☐

• Vai džentlmenis drīkst tikot pēc otra džentlmeņa vietas, ja šis džentlmenis jau atrodas kapsētā? Jā ☐ Nē ☐

• Vai džentlmenis drīkst uz ielas uzrunāt svešu dāmu, ja redz, ka viņai uz galvas krit balkons? Jā ☐ Nē ☐

• Vai džentlmenim ir tiesības saukt otru džentlmeni par ***, ja šis džentlmenis tiešām ir ***? Jā ☐ Nē ☐

TESTA REZULTĀTI

• Ja uz visiem testa jautājumiem esat atbildējuši tikai ar – **jā** –, jūs nepārprotami esat vīrietis un gandrīz vai vienmēr simtprocentīgs džentlmenis. Pat tad, ja jums dzīvē klāsies ļoti grūti, jūs šī grūtības drosmīgi pacelsit un ne mazāk drosmīgi uzvelsit savas mīļotās dāmas pleciem. Jūs vienmēr pieklājīgi piecelsities un savu vietu piedāvāsi dāmai pat tad, ja sēžat uz apsūdzēto sola.

• Ja uz visiem testa jautājumiem esat atbildējuši gan ar – **jā** –, gan ar – **nē** –, jūs, protams, k medicīniski bioloģisks fakts esat vīrietis. K džentlmenis jūs esat ierindnieks vai, labākaj gadījumā, dižkareivis vai kaprālis. Zvaigznes n debesīm jūs negrābsit, taču algu visu līdz pēdēj santīmam pārnesīsiet mājās un atdosiet sievai, lai pē tam visu līdz pēdējam santīmam paņemtu atpaka. Gadījumā, ja nāksies šķirties, jūs parādīsiet sevi k īsts džentlmenis un mantu sadalīsiet pēc labākā sirdsapziņas. Sievai jūs atdosiet pašu dārgāko sievasmāti un bērnus, sev paturot vienīgi mēbeļu personisko māju vai privatizēto dzīvokli.

• Ja uz visiem testa jautājumiem esat atbildējuši ar kategorisku – **nē** –, dziļākajā būtībā jūs esat kautrīgs un vārs kā pavasara lauku puķīte, lai ga dvēselē īsts superdžentlmenis. Pat dzimtsarakst nodaļā, vaicāts, vai vēlaties ņemt konkrēto līgavu par konkrēto sievu, jūs visbiežāk neteiksiet ne j ne nē. Taču, ja jums kaut ko dod, pat tad, ja tā nākamā sieva – nespēs atteikties, jo dzīvē agri v vēlū viss var noderēt.

Sagatavoja ŽANIS EZĪT

100 gramu un kultūra

- Kokteiļu vakars ir tāda vieta, kur cilvēki dzer tik daudz, ka jūs nevarat atcerēties viņu vārdus.
- Sajaucot alkoholu ar benzīnu, veidojas reti bīstama viela.
- Es vairāk par 100 gramu nekad nedzeru, bet kad iedzeru, kļūstu par citu cilvēku, bet tas cits dzer briesmīgi daudz.
- Protokolā bija rakstīts – pārkāpējs brauca ar ātrumu 3,5 promiles stundā.

KURMJA RAKUMS

- Slicēja sapnis ir nokļūt uz sēkļa.
- Visvieglāk atņemt, dodot atlaides.
- No labuma vien laimīgs nekļūsi.
- Būt dabas kronim vēl nenožīmē kāpt tai uz galvas.

FRANCIS USĀN

SKLEROZE

G. Bērziņa zīmējumi
(turpinājums no 4. numura)

38. – CELIES KATORDZNIĒK! IR GAN NELIETIS – IZSPIEŽ DZĪVAM
CILVĒKAM ZARNAS UN PĒC TAM GUĻ KĀ ŠĶISTĀ JUMPRAVA!
KĀRLIS MODĀS AR ŠNĀKŠANU UN MOKĀM.
– NESIT MANI, MĀRTIŅ! – VIŅŠ ŽĒLI IERUNĀJĀS. – ES TO SIEVIETI
NEMAZ NEPAZĪSTU. MAN AR VIŅU NEKAS NAV BIJIS.
– TU ESI SLEPKAVA! – ČIEKURS IEBĻĀVA KĀRLIM AUSI. – NELAIMĪGO
BITERFIŠU NOBRAUCI!
TIK SMAGUS VĀRDUS DZIRDOT, KĀRLIS UZREIZ KLUVA SKAID-
RĀKS.

39. – ES NOBRAUCU? VA' VELLŠ! UN AR KO, TĀ SAKOT? AR MOCI?
– AR MANU ZAPIĶI, – DRĒBE ATBILDĒJA UN ĪSOS VĀRDOS APGAIS-
MOJA SITUĀCIJU.
KĀRLIS DZIRDĒTO ILGI PĀRDOMĀJA.
– JĀ, PĒDĒJA LAIKĀ MAN BIJA TĀDA JUŠANA, KA DRĪZ ES SAVĀRĪŠU
KAUT KĀDAS ZIEPES. BIJA TĀDA JUŠANA, BIJA... KO JŪS, PUIKAS,
TAGAD DOMĀJAT DARĪT? SVIEDĪSIET MANI MILICIJAI RĪKLĒ?
– DULLAIS! – ČIEKURS IEGRŪDA KĀRLIM DUNKU MUGURĀ. – GALUS
ČENĒ – UN ČUŠ! BITERFIŠS IZPLURKSTĒTIES VAIRS NEVAR.

40. – PAREIZI, BITERFIŠS NEVAR, – KĀRLIS DRŪMI PIEKRITA. –
TAS OTRS, KURU TU ŽŅAUDZI, – TAS VAR!
– OTRS! – ČIEKURS IEVAIDĒJĀS. – UN KĀPĒC ES VIŅU ŽŅAUDZU
– TĀPĒC, KA VIŅŠ GRIBĒJA PIERAKSTĪT MAŠĪNAS NUMURU.
– VAI, VAI, VAI! – DRĒBE IEBRĒCĀS BĒRNA BALSĪ. – NU MĒS ES
IEKŠĀ!

41. – BET VARBŪT VIŅŠ NUMURU NEATCERĒSIES? – KĀRLIS RUNĀ
TĀLĀK. – BIJA DIEZGAN MĪKSTS.
– MĪKSTS, TU SAKI? – ČIEKURS, JAUNU CERĪBU SPĀRNOTS, IEV
CĀJĀS.
– KURŠ TAD SVĒTDIENAS VAKARĀ IR SKAIDRS? – KĀRLIS PAMĀC
ATBILDĒJA.

42. ARĪ DRĒBE KĻUVA MUNDRĀKS.
– TAS IR LABI, BET KO MĒS, NABADZIŅI, TAGAD DARĪSIM?
KĀRLIS ZINĀJA, KO DARĪT.
– TAVAI KASTEI JĀNOMAZGĀ ASINIS – VIENS. JĀIELIEK JAUNS LU
TURIS – DIVI. JĀIZJAUČ MOTORS – TRĪS.

(turpinājums sek

DADZIS VALDĪBĀ

DADZIM par prieku vārdu kau-
sas Saeimā kā vienmēr sit augstu
vilni. Lūk, ko DADZIS dzirdēja
šoreiz:

V. Buzajevs

(politisko organizāciju apvienības *Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā* frakcija).

Cienijamais prezidij! Godātie kolēģi! Mēs ne-
ribam grozīt svētās Satversmes 1. pantu un uzreiz
asldināt Latviju par sociālu valsti, jo līdz šim
nērķim ceļš ir garāks nekā līdz Marsam.

J. Sokolovskis

(politisko organizāciju apvienības *Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā* frakcija).

Nezinu kāpēc, bet mūsu valstī ir dziļi
sakņojusies ļoti slikta prakse – nerisināt pro-
blēmas, bet atlikt uz kādu laiku – labāk pēc
lēšanām. Tas man atgādina Hodžu Nasredinu,
urš apsoliya padišaham, ka desmit gadu laikā
mācīs ēzeli runāt. Kad viņam jautāja, kāpēc viņš
to dara, jo ir skaidrs, ka tas nav iespējams, Nasre-
dins teica: „Es tikai apsolu. Desmit gadu laikā vai
tu es nomiršu, vai ēzelis, vai arīi padišahs.”

P. Simsons

(*Latvijas Pirmās partijas* frakcija).

Mēs saprotam, ka krēslu skaits pie „viesību gal-
a” Saeimā ir konstants un labāk, lai tur sēdētu savi
lvēki, nevis partneri, kaut arī koalīcijas partneri.
Apelēšana un solījumu došana pat baznīcā –
s nevar būt nekāds šķērslis, lai gan stāv rakstīts,
te tev nebūs darīt ar to, kas pieder citam... (No
iles dep. Dz. Ābiķis: „Nebūs zagti!”) Paldies par
gādinājumu...

Ja deputātiem ir iebildumi, ka tiek mainīta
bildīgā komisija, lūdzu balsot par Ingridas
ircenes priekšlikumu – noteikt, ka atbildīgā
omisija ir Cilvēktiesību un sabiedrisko li-

etu komisija. (No zāles:
„Par sievieti jābalso! Viņa ir
blondīne!”)

J. Urbanovičs

(politisko organizāciju
(partiju) apvienības *Saskaņas centrs* frakcija).

Redziet, Rikavā pavisam nesen bija bēres, un
tur bērētāji konstatēja mirušā cilvēka audu vietā...
teiksim, kāju stuburu vietā mietus, bet vēl citās
ķermeņa daļās, kur vajadzēja atrasties ķermeņa
audiem, netirus maisus.

J. Dobelis

(frakcija *Tēvzemei un Brīvībai/LNNK*).

Vai tikai arī te vienam otram nav tās pašas
nesaturēšanas problēmas, kādas ir, kā mēs kon-
statējam, biedram Kabanovam? Un tad jūs arī
sāksiet skraidīt ar pamperiem, ar autiņbiksēm un
lielities, ka jums tādas ir paņemtas līdzī.

Kurš nopietns cilvēks maina spēles noteikumus,
Saeimā sēdēdams? Tikai tādā gadījumā, ja viņam
tas ir personīgi vajadzīgs.

Ko nozīmē – „uzklaustīt iedzīvotāju neap-

mierinātību”? Es pieņemu, ka viens iedzīvotājs
šodien no rīta man pienāca klāt, parādīja šito
un teica: „Kurš idiots to ir sacerējis?” (No zāles:
„Nelieto psihiatrijas terminus!”) Tā ir iedzīvotāju
neapmierinātība vai nav? (No zāles: „Ir!”) Es es-
mu uzklaušījis, iedzīvotājs ir bijis neapmierināts.
Nevajag šādas te muļķības rakstīt iekšā!

Nevajadzēs blaut un pārdot savus krēmus
tantiņām, lai smērētu nagus. Nevajadzēs to te

darīt! Te vajadzēs pie likumiem strādāt!

Ar vienu vārdu sakot, es diemžēl uzskatu, ka š
te ir gara vājš darbs diemžēl, ka šā darba autori
ir vadījusi tikai egoistiska baudkāre... es neteic
miesaskāre, bet gara kāre gan... vēlēšanās par katr
cenu tikt pie varas nākamajā Saeimā. Diemžēl!

V. Buzajevs

(politisko organizāciju apvienības *Par cilvēk tiesībām vienotā Latvijā* frakcija).

Cienijamie kolēģi! Iepriekšējā Saeimas sēdē j
saņēmāt nelielu pamperu krājumu no mana kolēģ
Kabanova, un, ja jums šis krājums ir beidzies, mē
varam dot jums vēl.

A. Kiršteins

Saprotiet, es gandrīz apraudājos, kad redzēj
to reklāmu: *nāk zemenīte ar karotīti...* Un es do
māju: „Nenobalsošu par *Latvijas Pirmo partiju*
– un zemenīte aizies garām!” Un cilvēki nobalsoja

Un, es domāju, Šlesera kungs apliecinās (žēl, k
viņa šeit nav), ka viņš ne tikai zemenīti, bet arī pu
tukrējumiņu dabūja.

Brigmaņa kungs saka: „Nē, nedabūja!” Nu ko
jūs, Brigmaņa kungs, muļķojat cilvēkus? Bet – nu
labi, tas nu tā.

M. Gulbis

(pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Jāsaka, ka Brigmaņa kungs man ir sens, lab
draugs, es nekad viņam nenovēlētu nelaimi, be
vēlētu tieši veiksmi arī vēlēšanās. Teikšu, ka jū
arī manai sievai patīkat, kad jūs ar ūsām nākat uz
darbu.

JEB DĀVANA VIENTUĻAM VĪRIETIM 8. MARTĀ

Sieviete ir pasaules sākums - kaut nākusi no Ādama ribas, viņa turpina radīt citus Ādamus un turpina viņiem dāvēt prieku un mīlestību. Laiki mainās, taču, paldies Dievam, sievietes ir un paliek! Katrai no viņām ir savas vēlmes un ilgas. Bet vīrieša uzdevums un sūtība ir tās izpildīt.

Šādās domās ir uzņēmējs VITĀLIJS GAVRILOVS, kurš DADŽĪ viesojas ar dāvanu lasītājiem: Padomu vācelīti, jeb iso, ilustrēto pamācību milēšanā Gavrilova gaumē. Praktiski ieteikumi kautrīgajiem, nepārliecinātajiem, vai vienkārši - vīriešiem.

DADŽIS Ko Jūs novēlat mūsu vīriešiem Sieviešu dienā?

Vitālijs Gavrilovs: Kaut vienu reizi gadā aizslēgsim virtuvi, dāvināsim ziedus un ļausim mūsu dāmām izrauties no rutinas. Un datumam taču nav nozīmes!

DADŽIS pievienojas Vitālija novēlējumam un sveic cienījamās lasītājas ar kuplu dadža ziedu pušķi!

Un tad, istajā brīdī, kā Dieva dāvana no debesīm - saldumi!

Pārsteidzoši komplimenti.

Jūs būsit apdziedāts un milēts, pat ja jums vairs nav 16.

Atcerieties - visas sievietes ir pelnījušas mīlestību un istam vīrietim sieviešu nekad nav par daudz!

Lieliskas dāvanas un ziedi

foto no V. Gavrilova personīgā arhīva

Gan ar trejmeitiņu komplektu...

Un ja arī misējas... Ja neizdodas... Atcerieties -

gan esot divatā. Taču galvenais - pārliecināts skatiens.

Bet, protams, jāzina arī, ko stāstīt...

ar večiem arī ir jautri

– Katram ir sava uts, kas liedzas – tam divas! – apgalvo sena tautas gudriba. Vieni krāj pastmarkas, citi – sērkociņu kastītes, vēl citi – automašīnas... Uzņēmējs Jevgēnijs Gombergs savu aicinājumu saskatīja pieminekļu restaurācijā un – kas ir tas trāķākais – restaurēto pieminekļu dāvināšanā valsts un pašvaldības institūcijām! Un sāka ar to, kas viņam bija palicis atmiņā no jaunībā redzētajām fotogrāfijām vecos žurnālos – ar Pētera I pieminekli. Kā zināms, savulaik pēdējais stāvēja Rīgas centrā, tad kādu laiku gulēja Baltijas jūras dzelmē pie Igaunijas krastiem, līdz igauņu ūdenslidēji to izcēla un par 15 000 igauņu kronām 1934. gadā pārdeva Latvijas valstij. Toreiz Rīgas pilsēta bija iecerējusi pieminekli atjaunot un novietot Vies-tura dārzā, bet okupācija un otrais pasaules karš neļāva ieceri īstenot. Diemžēl, Gomberga kungs nebija laikus izlasījis slavenā latviešu humorista un DADŽA autora Andreja Skaiļa pārdomas par to, kādi pieminekļi nepieciešami Latvijai. Skailis toreiz viennozīmīgi pamatoja – gumijas un piepūšami! Nezinātājiem atgādinām – lai katrreiz mainoties vēja virzienam politikā, no vecajiem pieminekļiem varētu izlaist gaisu un tos kārtīgi iebāzt noliktavā līdz brīdim, kad atkal mainīsies vējš – šoreiz uz pretējo pusi. Tā, lūk!

Kā jau minēts, Gombergs ar Skaiļa ģeniālajām atziņām nebija pazīstams un tāpēc, bijušajās PSRS karaspēka noliktavās atradis metāllūžņu kaudzi,

kas kādreiz bija Krievijas imperatora skulptūra, savā naivumā centās to restaurēt atbilstīgi oriģinālajam materiālam, proti, varam. Vējš tobrīd pūta nevis no Pēterburgas, bet gan no Baltijas jūras rietumdaļas, un kādam piesardzīgam Rīgas ierēdnim šķita, ka Pētera I pieminekļa uzstādīšana var sāpīgi atgādināt savukārt kādam citam Stokholmas ierēdnim vēsturisko kauju pie Poltavas... Vara skulptūrai, kā zināms, gaisu neizlaidīsi. Īsi sakot – pateicoties attiecīgajai propagandai, daļai ridzinieku Pēteris zirgā izraisīja ģenētiski ieprogrammētas atmiņas par Šeremetjeva lau-pīšanām Ziemeļu kara laikā Vidzemē, kurpreti otrai daļai – nostalgiju par lielo un nedalāmo *mātušku*. Pirmie, atsaucoties uz Bībeles tulkotāja Gliku un tā audzumeitas Katrinas aizvešanu gūstā uz Krieviju, pacēla jautājumu par sieviešu laupīšanu un masu deportācijām kā kaimiņtautas mentalitātes īpatnību, savukārt otrie uzskatīja imperatora Pētera I kāzas ar jau minēto Katrīnu kā dinastiskas laulības piemēru, no kā atvasināja Krievijas likumīgās pretenzijas uz Baltijas reģio-nu. Tā kā oficiālā Stokholma savu viedokli neiztei-ca un Briseles direktīvās norādes atrast nevarēja, godājamā Rīgas rāte, *pardon – dome*, dāvanu – res-taurēto skulptūru – pieņemt atteicās, un tā nu vara zirgs ar visu jātnieku pagaidām atrodas uzņēmēja firmas pagalmā. Kā runā, daļa skulptūras – tā, kas atradās jūras dibenā, – piederot Rīgas pilsētai, da-

ļa – restaurētā – uzņēmējam Gombergam, reizē to pieminekļa sadalīšana daļu īpašniekiem varē izskatīties stipri savdabīga... Tā teikt, aste viena: kāja otram... Lai nu kā, dažs labs Gomberga vie būtu sapratis – prātīgs cilvēks iegulda savu nau-nevis bleķos un akmeņos, bet gan politisko pa-tiju finansēšanā. Ak, cik mīļš un tuvs viņš kļu! Bet, kam nu tas prātiņš aptumšojies no visādā pasaules lāpīšanas idejām...

Un tā nu stūrgalvīgais uzņēmējs finansēja viena bijušā pieminekļa atjaunošanu, kura ori-nāls bija gājis bojā tajā pašā Pirmajā pasaules ka. Un atkal Krievijas cara ģenerālim! Taisnības lab-gan jāmin – cara Aleksandra I ģenerālim Ba-klajam de Tolli, kura dzīve bijusi cieši saistīta Rīgu. Lai nu kā, šoreiz rātskungi dāvanu visžēl-pieņēma. Vai nu tāpēc, ka pieminekļa pos-ments bija palicis, vai tāpēc, ka ģenerāļa pēct-dzīvo Vācijā un viens pat atļaujas strādāt vā-bankā tepat Rīgā. Ja gribam būt pilnīgi p-cizi – pieņēma un nepieņēma. Jo attiecīgā Rīg-domes lēmuma joprojām nav. Dzird, ka kre-partiju vidū valda šaubas, vai ideoloģiski pareiz-uzstādīt monarhistu ģenerāļa skulptūru, pie ka ar aizdomīgiem ģimenes sakariem Vācijā, kur, zināms, pat bērnam visi, izņemot Marksu un E-gelsu, ir nacisti un fašisti, savukārt labējās par-jas vēl nav vienojušās par vienotu Napoleona ka-interpretāciju un gaida skaidras norādes no B-seles un Vašingtonas. Diemžēl arī pieredze ar Tolli skulptūru stūrgalvīgo uzņēmēju un māks-mecenātu neizmācīja.

Lai trešo reizi nepieļautu ideoloģiski apla-ricību, Gombergs nolēma šoreiz finansēt Lāčpl-skulptūras atjaunošanu, kura kopš 1921. gada-radās Saeimas ēkas ārsienā. Kā zināms, saimn-ciskie darbinieki, kuri ignorē savā augstprāt-politiku, bieži vien pieļauj nepārdomātas kļūd. Tā arī šoreiz Saeimas Saimnieciskā komisija 20-gada 13. oktobra sēdē pieņēma lēmumu atbal-skulptūras uzstādīšanu Saeimas nama nišā. /svētā vientiesība! Uzstādīt kaut kāda tur Lāčpl-skulptūru vietā, kurā cienīgs stāvēt tikai iz-politīķis no patiesas tautas glābšanas partijas! tādu var iedomāties tikai pilnīgs un galīgs p-tisks analfabēts! Nišā, kur ar gara acīm sevi r-stāvēt katrs esošais, bijušais un nākamais Saein-deputāts!

Cerēsim, ka godājam uzņēmējam beidzot k-skaidrs, kāpēc Latvijas simts gaišākie prāti-projām nav varējuši vienoties par atbildi prie-likumam par atjaunotās skulptūras dāva-pieņemšanu vai atraidīšanu. Ja Saeimas ēkas st-stāvēs Lāčplēsis, kur būs vieta topošajam Tau-Vadonim?! Kā dzird, viens otrs no pazīstami-politīķiem jau klusībā piemērojis nelaiķa Kā-Ulmaņa kurpes un cepuri... Līdzšinējiem biju-tā kā par lielu, bet gan jau! Kas attiecas uz L-plēsi un Gombergu, tad atbilde var būt tikai v-na – rokas nost no tautas svētumiem! Lai pas-piepūšamas skulptūras! Un ja nu gribas kaut-nopietnāku, lai saprot, kurš īstētais tautu dēls-tautu meita no Saeimas simts gudrajiem bro-lejams, akmeni kaļams un goda vietā liekams! Punktum!

A. RŪKĪT

I. Melgailis

LABA DARBINIEKA KODEKSS

- Jo slinkāks ir cilvēks, jo vairāk viņa darbs līdzinās varonīgai rīcībai.
- Jo lēnāk strādāsi, jo mazāk kļūdu pagūsi ieviest.
- Katra neizsmēķēta cigarete pagarina darba dienu par 7 minūtēm.
- Nepārkāp ātrumu – 24 stundas dienā.

EGOISMA ABC

- Egoists ir cilvēks, kurš par līdzcilvēkiem neteiks nevienu sliktu vārdu, jo visu laiku runās par sevi.
- Egoiste domā, ka visi vīrieši radīti viņas priekam, altruiste, ka viņa radīta vīriešu priekam.

Lai nepriestu ar gudru ģīmi par tik smalku lietu, kā mākslas piemineklis un to vērtība, DADZIS lūdz feļetonu komentēt Oļģertu Spārīti.

Ko iespējams pasacīt pēc Punktum !?

Varbūt to, ka žurnāla DADZIS žanriskais stils, forma un gars šķietami pieprasa tādu pašu izsmejīgu, zobgalīgu un par visu un visiem vipsnājošu attieksmi. Bet tur, kur dažs labs redz vietu jokiem, man sākas darbs, tāpēc aicinu **respektēt manu** – mākslas vēsturnieka – **attieksmi pret darbu**, un tā ir nopietna. Arī mans komentārs ir nopietni domāts, jo attiecas tikai un vienīgi uz Rīgā restaurējamo vai atjaunojamo tēlniecības darbu māksliniecisko kvalitāti.

Pētera I jātnieka skulptūra žanriskā nozīmē ir un paliek tikai skulptūra, nevis piemineklis. Par pieminekli tā var kļūt tikai novietota sabiedriskā telpā, īpaši izveidotā ainavā, ar atbilstošu noformējumu. Konkrētā Pētera I skulptūra, kura 1914. gadā tika demontēta no postamenta un ir restaurēta, sastiprinot kopā visas oriģinālās un atjaunojot dažas nenozīmīgas detaļas. Tas ir profesionāls darbs, ko ir paveikuši akadēmiski izglītoti tēlnieki un restauratori.

Vācu tēlnieka V. Vandšneidera darinātā Barklaja de Tolli skulptūras oriģināls, diemžēl, 1914. gadā ir gājis bojā. Bet Rīgas Vēstures un kuģniecības muzejā ir saglabāties skulptūras modelis, pēc kura Pēterburgas tēlnieks A. Murzins ir izgatavojis zudušajam oriģinālam identisku kopiju. Apģērba, roku un sejas modelējumā bronzas faktūra ir vienādi raupja, kas liecina par padomju monumentālajai tēlniecībai raksturīgo *skarbā stila* estētiku. Savukārt 1913. gadā veidotais oriģināls pārstāvēja vācu un franču 19. gadsimta tēlniecības kvalitātes ar ļoti gludu, naturāli perfektu ķermeņa daļu atveidojumu un fotogrāfiski precīzu apģērba un citu detaļu modelējumu.

Atbilstoši Rīgas arhitektūras pieminekļu aizsardzības un uzturēšanas ētikai pareizi būtu atjaunot arhitektu J. Baumaņa un R. Pflūga 1867. gada projektā paredzēto un celtniecības gaitā realizēto Livonijas ordeņa mestra Valtera fon Pletenberga skulptūru. Bet, tā kā jau 1920. gados vāciskās politiskās kultūras simbols bija kļuvis nevēlams, tad augstvērtīgākā un meistarīgāk izgatavotā ordeņa mestra skulptūra tika aizstāta ar viduvēju tēlnieka R. Maura darinājumu *Lāčplēsis*. Saskaņā ar pasūtītāja – LR Saeimas izteikto vēlēšanos, redzēt *Lāčplēša* skulptūru Saeimas fasādes nišā, tēlniekam E. Krūmiņam pēc periodikā un arhīvos atrodamajām fotogrāfijām tika pasūtīta zudušajam oriģinālam iespējami tuva kopija, kas arī tika izgatavota. Speciālistu – tēlnieku, mākslinieku, arhitektu komisija to apskatīja un atzina par kvantitatīvu un piemērotu ievietošanai nišā.

Savu ieceru īstenošanai uzņēmās J. Gomerss sadarbojas ar profesionāliem tēlniekiem un arhitektiem, lai panāktu pēc iespējas labāku rezultātu.

Mākslas zinātnieks, profesors, dr. hab. art.

Ojārs Spārītis

Apsveiciet mani un apskaidiet! Paziņoju, ka no šodienas un mūžīgi mūžos esmu miljonāre! Kā man ar savu pieticīgo aldiņu un izšķērdīgo dabu izdevās tikt pie miljona? Ak, nu ļoti vienkārši – liku santīmu pie santīma, un nu man ir miljons santīmu un visi skaidrā naudā! Kā, lūdzu? Miljons santīmu nav miljons? Un kas tad tas ir, ja ne miljons? Tikai desmittūkstoš latu? Ha! Tikai! Būtu jums desmittūkstoš latu, jūs vis neprātotu, vai tas ir miljons, vai arī nav! Un vispār, nejauciet man galvu! Vai tad es teicu, ka man ir tikai miljons santīmu?

Man ir vēl viens miljons visa kā cita – gan jenu, gan bātu, gan tādu kā juanu vai grīvenņiku... Jeb varbūt tās ir doičmarkas vai šekeļi skaidrā naudā?

Kas gan no tik lielas naudas var ko saprast... Ak, doičmarkas jau izņēmtas no apgrozības? Žēl gan! Nu, tādā gadījumā manējās ir kaut kas cits. Visticamāk, ka tēnges vai Zālamana salu dolāri. Galvenais, ka nauda, un svarīgākais, ka daudz. Visērtākais ir krāt to mārciņās – šad tad tikai jānosver un nav jāmokās ar skaitīšanu. Tiešām? Jūs nemānāties? Nu, ja reiz pat mārciņas vairs nevar iekrāt uz svara, tad labi vien ir, ka to man nav vairāk par kādiem trim kilogramiem.

Tas, kurš nav miljonārs, pat iedomāties nevar, cik grūti ir mājas apstākļos saskaitīt kaudzi naudas. Netiec ne līdz divi simti, kad jau ir sajucis, un jāsāk viss no gala! Un katru reizi iznāk cita summa. Viendien pat – gribēju no iekrājumiem paņemt kādus santīmus, ar ko nopirkt sērkokaiņus. Pakāpos uz beņķi un uzgāzu no skapjaugšas visu maišeli sev uz galvas. Pustūkstoties sabira grīdas spraugās, bet, kad pārskaitīju, iznāca par sešiem piastriem vairāk. Gāzu vēlreiz – un atkal nekā! Santīmu, cik bijis, tik arī ir. Toties tugriku par sešsimt mazāk, kaut es kopš uzkrāšanas brīža neesmu tiem ne pirkstu piedūrsi. Tāpēc labāk neprasi, kas tieši, kur tieši un cik tieši man ir iekrāts. Sevišķi jau tādā naudā, par kuru nemaz nevar zināt, vai tā vispār ir nauda. Viena man ir tāda, kam mazgājot iet nost krāsa! Nu, zināms, ka mazgāju, ja iekrājas netīra! Ak, ko nu jūs man stāstāt! Krimināli ir nevis mazgāt, bet turēt pagultē maisiem netīras naudas. Var vēl izcerties kāda lipīga sērga! Un nav jau tur to

maisu nemaz tik daudz. Ja miljonus krāj sīknau tad pagultē nesaiet ne puse!

Pārējo es glabāju *bankās* – *gurķu bankās* – *zāptes bankās*, kā mana kaimiņiene sauc to, vajadzētu saukt par burkānu. Nē, protams, ga laikā tik daudz burku izēst, cik skaidras naudas iekrāt, nemaz nav iespējams! Bet cik nu ir, ar jāiztiek, jo naudas glabāšanai tās ir labas, tur vien ielikt, bet grūti izņemt, jo sevišķi, ja stīvē ārā p nu sauju. Un tās ir drošas pret žurkānu – gadi var turēt pagrabā, ja zagļi nenosper. Nu, zinā ka es baidos no blēžiem un razbainiekiem! K miljonārs tad nebaidītos, ja baidās pat tie, kuri tik vien tā kapitāla, kā mūža pensija? Tomēr vairāk es baidos, ka nenobāžu tos miljonus drošā vietā, ka pati nevarēšu atrast, kur es nobāzusi. Tāpēc pa kaktiem es daudz nečabin bet noroku klajā vietā, ko allaž var paturēt acīs. kārtīgi aplaistu ar ķiploku sulu! Ak, Dies! Nu,

taču! Par ko jūs mani turat! Es neesmu Burati un neceru, ka izaugs naudas koks ar vēl vienu miljonu zarus! Bet ar ķiplokiem laistu tāpēc, ka na nesmird, bet vajag, lai smirdētu, un kaķi neizkas un kurmji neizvazātu pa visu apkaimi. Pati redz: ju – trīs vārnas kokā plūcās par tādu kā rubeli, t varbūt par dirhēmu, no lejas jau nevarēja skaidr saskatīt... Kur citur šīs būtu ņēmušas, ja ne maniem krājumiem? Nu, atkal man mēnešiem vajadzēs skaitīt, cik miljonu un kādā naudā m ir, un gudrot, vai nevajag skaidros euro, jevro varbūt arī eiro uzkrāt miljardu.

Kāpēc gan es tā nopūlos un *gurķu banku* visus uzkrājumus nenoguldu istās bankās? Ne prasi, to man, prasi, amatpersonām, kur ar saviem deklarētajiem paraugiem mani uz apgrūtināto rīcību pārvērtinājušas. Arī es tāpat kā šīs personas neuzticos bankām, arī m taču var būt padomā slepeni darījumi, un negribu maksāt nodokļus un man nav slinkur sagvelzt to, kā varbūt nemaz nav. Taču atšķirī no amatpersonām mana gvelšana ir nevis oficiā bet gan privāta lieta, un ar saviem iemarinētajiem vai neiemarinētajiem santīmiem es varu sagdāt galvassāpes vienīgi valsts bankai, bet ne j iedragāt ticību valsts ierēdņa godprātīgajam tēlam kam taču vajadzētu būt tik gaišam, lai nevie aizdomīgs tugriks nespētu to aptumšot.

MAIJA KUDR

VĀRDS LASĪTĀJIEM

— OMĪT NETAISI UZKRĀJUMUS, DABŪSI MAKSĀT EIROPAI SODU!

Atsūtījis J. BĒRZIŅŠ

Atsūtījis E. GAILI

LASĪTĀJI IESAKA:

Sakarā ar inflāciju. Drīzumā izdos jaunu mīksto grāmatu sēriju *10 latu romāns* un *Minimālās algas* romāns.

Tā kā naudas sodi tiek rēķināti nevis latos, bet gan minimālajās algās, lūgums Finanšu ministrijai izlaist jaunas banknotes – vienas, piecu, desmit, simts u.c. minimālo algu apmērā.

Latvijai vajadzētu apņemties turpināt militāro misiju Irākā pat tad, ja ASV karaspēks būtu jau izvācies. Mēs paliksim līdz galam!

Atjaunot avīzes *Dzimtenes Balss* un radio-raidījuma *Dzintarkrasts* darbību, sakarā ar arvien pieaugošo latviešu skaitu ārvalstīs.

Ieteikumus atsūtījis
ANDRIS OZOLIŅŠ no Limbažiem

LASĪTĀJI SECINA:

Elpot pagaidām vēl nav aizliegts.

Kā Eiropā skan tā Latvijā atskan.

Gaisma ausa, gaisma ausa! Bet neuzausa...jo Eiropa neiedeva līdzfinansējumu...

Agrāk ziemā krita sniegs, tagad pirktpēja.

Tas suns vienmēr aprakts šaipus Eiropas robežām.

Klasiskā trīsvienība ir – Tēvs, Dēls un Rīgas pašvaldība.

Reti kura tauta ir savas valdības cienīga.

Dari ko darīdams, nedomā par galu!

Atsūtījis MODRIS MINCENBERGS no Cēsīm

Izeja ir!

Tieslietu ministres Solvitas Āboltiņas atzinums, ka no valsts budžeta ik dienas katram cietumniekam tiek tērēti mazliet vairāk par 7 latiem, iepriecē tūkstošiem pensionāru, kuriem pensija nesasniedz 210 Ls mēnesī. Tātad – jānokļūst valsts maizē un visas problēmas atrisināsies!

Ieteicis JANCIS no Rīgas

DADZIS sirsnīgi klanās visiem tiem, kas cītīgi piedalījās konkursā **KĀ IZSAUKTIES TRAKOS BRĪŽOS**. Kā jau gaidījām, atsaucība bija varena, un žūrija rāvās vaigu sviedros, līdz izlēma, kuri izsauzieni ir tie asākie un trāpīgākie. Atvainojamies tiem konkursa dalībniekiem, kuru izsauzieni atceļoja novēloti, vai neatbilda prasītajam formātam, diemžēl tos nepublicēsim. Un protams, sveicam uzvarētājus!

1. vieta

Traks vai no Briseles?!

Devīze: KRĪTOT DISTANCI NEIEVĒRO (F.U.sāns)

Atsūtījis LEONTIJS VIZULIS, Balvu raj.

2. vieta

Cūkausis!

Atsūtījusi JANĪNA BURCEVA, Krāslavas raj.

Otrā 2. vieta

Nūža!

Atsūtījis LEONTIJS VIZULIS, Balvu raj.

3. vieta

Kūsinēns!

Devīze: JO SKARBĀK, JO SKAISTĀK!

Atsūtījis RITVARS MĀLKALNS, Jāņukalns.

Otrā 3.vieta

Plērra gatavais!

Atsūtījis ĒVALDS STARIS, Līvāni.

Un tagad izsauksimes visi kopā!
Bet uzvarētājus lūdzam izsaukties un zvanīt uz redakciju pa tālruni: 7611708, lai yaram vienoties par balvu saņemšanas laiku.

ĪSUMI UN GARUMI, PLĪSUMI UN ARUMI

Pirmais pērtiķis, kurš ģeniāli kļūdījās, iesāka domāt.

Saules vannas paraksta ārsti, dubļu vannas – kritiķi.

Situācija jau tik ilgi ir bijusi banāla, ka laiks t sākt uzskatīt par oriģinālu.

Cēlonis rada sekas, bet savukārt sekas – atkal cēloni.

Atsūtījusi ILGA RISMANE no Rīgas

Atsūtījis Z. BOGDANOVIČS

DADZIS TESTĒ

Divdesmit santīmus, lūdzu!

Tā nu ir iegājies, ka ikvienu, kuram jāatdod sava godīgi/negodīgi (atbilstošo pasvītrot) nopelnītā nauda, mēdz uzlūkot ar slēptu nepatiku. It īpaši to var redzēt sabiedriskajā transportā. Kā ir būt par konduktoru? – es domāju.

Lai arī bērnu nākotnes sapņos aizvien retāk figurē kosmonauta profesija (vismaz līdz Latvijas Kosmosa izpētes aģentūras nodibināšanai un visas Galaktikas iekarošanai... tad zaļgie radījumi dabūs trūkties!), arī konduktoriem tajos nav zdevies iekarot pienācīgu vietu.

Nepelnīta noniecināšana! Konduktoriem, gatavojoties agrajai maiņai, jāceļas ar trijiem naktī, lai aikus sapostos ceļam uz savu transporta parku, kur viņi reizēm pagūst atpūsties uz brīvi palikušajiem soliņiem. Ziemas dienās možu garu palīdz uzturēt vēl neapsildīto vagonu vēdināšana ar atspirdzinošu aukstu gaisa plūsmu. Sutīgā vasaras dienā patīkami redzēt atvērto logu radītais caurvējš. Bet vai tas ir atturēt jaunos un dedzīgos topošos konduktorus? Galu galā tas viss pieder pie nebeidzamās pašattīstības ceļa. Arī ciņa ar piedzērušiem, rupiem un citādā veidā nevaldāmiem pasažieriem nav nekā vairāk kā cilvēku rakstura iepazīšana, ko šis tam varēs izmantot autobiogrāfiju sacerēšanā, ar to pelnot miljonus. Tāpēc pagaidām jāpaciešas.

Tiesa gan, jāatzīst, ka situācija pamazām uzlabojas. Kopš pagājušā gada sākuma konduktoru līga tādā vai citādā veidā ir palielināta trīs reizes. Februārī to beidzot pamanīja arī paši konduktori, jo pirmo reizi tika maksāts pēc jaunā tarifa. Kamazām tiek rekonstruēti vai pārbūvēti maršruti

KĀ RODAS ANEKDOTES

Reizēm, lai pasmietos, nevajag skatīties komēdijas vai lasīt asprātīgi uzrakstītus daiļdarbus, reizēm pietiek kādam no apkalpojošā personāla uzdot vienkāršu

autājumu par viņa piedāvāto precī vai pakalpojumu, un re – tu pats paliec par anekdotu varoni.

Vienu atgadījumu man izstāstīja darba kolēģe. Viņa ar savu draugu bija devusies pusdienot. Netālu no darba vietas atradās viena no sabiedriskās lināšanas tikla *Pasaka* kafejnīcām. Rajonā nebija audz alternatīvu, tāpēc šajā iestādē viņi bija bieži esi.

Pirmdienas ir grūtas dienas, it īpaši, ja svētki riekšējās nedēļas nogalē ielguši krietni pāri puslīkai. Viņi ilgi pētīja jau it kā pazīstamo ēdienkarti, lai izvēlē krita uz intriģējošu nosaukumu *Firmas džons*. Tomēr, pirms pasūtīt, apjautājās, kas gan ir šis šini virā. Apkalpotāja, mazliet pieliecās, un atbilstoši pusbalsi paskaidroja:

– Neņemiet labāk, esmu paspējusi jūs jau iemī-

Savukārt man reiz veicās mazāk. Grasiņos mērot irāku stundu ceļu ar autobusu. Laika kavēšanas

galapunkti un arī paši transportlīdzekļi. Tomēr, par spīti nesen veiktajai reklāmas kampaņai, neaizpildītas darbavietas paliek. *Rīgas Satiksme* to komentē gauži vienkārši: – *Lai arī mums ir brīvas vakances, konduktoriem ir diezgan augstas prasības – darbs tomēr ir saistīts ar klientu apkalpošanu un naudas apgrozīšanu.* Tātad, ja esat šaubīgs tipīšs, sapņojiet par Kosmosa tālēm, konduktora vieta jums nespīd! Bet ja tikai pasažieris, neaizmirstiet laikus sagatavot divdesmit santīmu monētu, citādi var gadīties, ka naudas atlikumu no jūsu diviem vai pieciem latiem saņemsit tikai viena vai divu santīmu monētas, jo arī konduktors ir tikai cilvēks.

DADŽA vārdā ar konduktoru amatu iepazīnās JĀNIS SVINAGALVA

FAKTS

- 2004. gadā *zaķi* sabiedriskajā transportā bija braukuši par Ls 400 000.
- Nodarbinātības valsts aģentūrā 25.01.2006. bija reģistrētas 170 brīvas konduktoru darba vietas, kas nebija aizpildītas ilgāk par trijiem mēnešiem.
- Konduktoru darba samaksu veido stundas tarifa likme un visas piemaksas, ko nosaka Latvijas darba likums un citi normatīvie akti, piemaksa par darba stāžu, kā arī piemaksa – 6 % no katra ieņēmumu lata.
- No vēstures: 1880. gadā tika izdoti pirmie *Rīgas satiksmes* noteikumi.
- 1882. gadā tika atklātas pirmās zirgu tramvaja līnijas, kuras apkalpoja 95 zirgi. Biļetes maksāja 5 kapeikas.
- 1924. gadā tika atklātas pirmās regulārās autobusu satiksmes līnijas Rīgā. Satiksmi nodrošināja 76 autobusi.

nolūkā nopirku krustvārdu mīklu žurnālu. Bet, lai rūtīs aizpildītu, nepietiek tikai ar zināšanām, vajag arī rakstāmo. Iegriezos kioskā, kur sastingusi pārdevēja hipnotizēja mušu uz pretējās sienas. Es atļāvos viņu iztraucēt šajā aizrautīgajā nodarbē un palūdzu pildspalvu. Sākumā viņa nereaģēja. Pēc britiņa, kad izpētes objekts bija aizlidojis, viņa tomēr negribīgi pievērsās man. – Nu?!

Es vēlreiz mierīgā tonī atkārtāju savu pieticīgo vēlēšanos. Šķiet, kundzi ne tikai biju iztraucējusi, bet pat paspējusi aizkaitināt, jo rokas man bija aizņemtas ar somu, maciņu, kā arī nupat kā nopirkto krustvārdu mīklu žurnālu, un norēķināties man sanāca par 10 sekundēm ilgāk, kā pienāktos, ja pērkt tikai pildspalvu. Es atvainojos un, rūgtas pieredzes vadīta, palūdzu, varbūt viņa varētu pārbaudīt, vai pildspalva raksta? Uz ko viņa gandrīz vai velnišķīgi norēcās – *Sama proverai, vot narod pošol! Proverjai tut vsjem, ručka že ne million stoit, hočet čtob ješčo pisala!!!* Tā kā rokas man bija aizņemtas, es, protams, nokaunējusies par savu netaktisko lūgumu. Iemetu pildspalvu somā un gāju prom dažādu kolorītu, skaļi izteiktu piezīmju pavadīta. Bet autobusā jutos kā uzvarētāja – pildspalva tomēr rakstīja!

RO NE

ES un mēs

SAMALTS KAIMIŅA SUNS

Nopircis maltās gaļas iepakojumu lielveikalā ko viņš laipni nodēvēja par *SuperGeto*, *DADŽA* lasītājs B devās mājup, lai pagatavotu garda vakariņas. Taču viņam misējās. Gaļa izrādījās trekna un šķebinoša. Nelīdzēja pat garšvielas.

DADŽA izmeklētājs Secis ķērās pie darba. Vispirms viņš noskaidroja, ka uz gaļas iepakojuma bez cenas un derīguma termiņa nav bijis citu norāžu. Tātad – visi gali ūdenī? Be jau pasen ir spēkā *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1760/2000* par obligāto liellopu reģistrāciju un gaļas marķēšanas sistēmu. Tātad uz katra liellopa gaļas gabala jābūt lapīņa ar izcelsmes valsts norādi, liellopa numuru un ziņām par nokaušanu?!

Lai gan arī maltajai gaļai ir jānorāda liellopa numurs, gaļas izcelsmes un maluma pagatavošanas valsts, funkcionāri ir paredzējuši atkāpšanās ceļu: tiem, kuri ražo vai tirgo maltu liellopu gaļu, bet nespēj sniegt visu informāciju, kas ir obligāta saistībā ar liellopu gaļas obligātās marķēšanas sistēmu, jāparedz izņēmumi, nodrošinot noteiktu norādāmo ziņu minimumu.

– Brīnišķīgi! Minimums var būt arī nulle! – Secis iesaucās un devās inspicēt gaļas tirgotājus. Viņš pārbaudīja citu populāru lielveikalu *Rimi* un konstatēja, ka gaļas letes pašā stūrītī ir atrodamas visas prasītās ziņas. Viņš apmeklēja Vidzemes tirgu un konstatēja, ka arī tur ir kārtība. Tad Secis devās uz *SuperGeto... (SuperNeto)*. Gaļas plauktā starp iepakojumiem viņš pamanīja tikai dažas paciņas ar *Regulā* prasītajām ziņām, bet *Maxima* neatrada nevienu.

– Tātad pārējai gaļai ražotājs nespēj sniegt visu informāciju un tur var būt kaut vai kaimiņa suns, – skumji secināja Secis.

Latvijā ir vairāk nekā 50 lielo gaļas uzņēmumu un vismaz 150 mazo ražotāju. Cik gan starp tiem ir izņēmumu?! Esiet uzmanīgi un meklējiet ziņas par gaļas izcelsmi, lai nesanāk kā B. Bet jautājums par to, kādas pūles uzņēmumiem sagādā minētās *Regulas* ievērošana, lai paliek citai reizei.

JĀNIS DZELTENTAUKS

Agrāk, kad vēl nebija izgudrota statistika, cilvēkiem nācās pajauties uz meliem.

(Stīvens Likoks)

Rutku tēvs – Arveds Mihelsons
A. Galeviusa zīm.

RUTKU TĒVA ANEKDOTES

Pēc paraduma.

Saimniece: Te ir priekš jums telegramma. Jūsu brāļa dēls nomiris.

Vecpuišis: Laikam viņš grib atkal naudu priekš bērēm?

Izšķērdīgā sieva

– Ar savu apprecēšanos esmu iestidzis briesmīgā ķībelē! Sieva man prasa naudu rītā, pusdienā un vakarā! Tīri kā nepiepildāms maiss.

– Vai Dieviņ! Ko tad viņa dara ar tik daudz naudas?

– Nezinu. Es jau viņai naudu nekad nedodu.

Amats paliek amats.

– Ko, Pēteri, tu vēl vienmēr ubago? Stāsta tak, ka tu no brāļa esi krietnu piķi naudas mantojis.

– Tiesa gan. Bet kamdēļ tad cilvēks lai tūlī padodas slinkumam?

Rūgti

Fotogrāfs: Uzņēmums iznāktu dabiskāks, ja jūsu dēls – studenta kungs – uzliktu jums roku uz pleca.

Tēvs: Dabiskāk būtu, ja viņš iebāztu roku man kabatā!

Monologs

Viss iesākums ir grūts – tikai ne pie taisīšanas! Tur sākums viegls, bet grūtāk vēlāk.

Nelabojams

Advokāts (saticis kādu zagli, savu bijušo tu): – Man stāstīja, ka jūs tagad palicis par cilvēku.

– Jā, tikai mums abiem no tā nav nekāda ma!

Droša lieta

Viņš: Ko jūs darītu, ja es jūs tagad skūpu?

Viņa: Es sauktu pēc mammas!

Viņš: Nu, un kas tad notiktu?

Viņa: Nekas, mamma nav mājā...

Zīnkārīgs bērns

– Tētiņ, kāds isti ir vecpuišis?

– Tas ir laimīgs cilvēks – tikai nesaki to mai!

Malenieku karš, miers un nemiers

J. Dreslera zīmējumi un teksti

Spridzeklis sprāgst zivju barā,
Šausmas izraisot kā karā...
Priecīgs vīrelis viens vienīgs,
Aizpūtāja vārda cienīgs.

Otrs laupītājs un rāvējs –
Malu mednieks, faunas kāvējs –
Malā kliež: –Tu, graudams dzīles,
Aizbaidi man visas pīles!

Atbildei nāk stipri vārdi,
Kuriem seko kara dārdi:
Kājnieks šauj, tam atbild flote –
Koka bruņukuģis "Šprote"!

Mežsargs malenieku Knisi
Saņem gūstā, atņem bisi...
Flotes pavēlnieks kliežs pakal,
Gūstekni lai dzelžos sakaļ!

Liktens zivju bendi āzē:
Tiklīdz flote piestāj bāzē.
Inspektors kā vanags cāli
Sagrābj pašu "admirāli"!

Liela soda nauda žņaugos
Ienadniemi metas draugos:
– Tukša kabata un tarba,
Būs vai jāķeras pie darba ...

No Kr. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatīties
A. Liepiņš

MEITAS MANI VIDŪ SAUCA,
JAUNU PUIŠI DĒVĒDAMAS;
I GUNTIŅA NEPADZISA,
JAU PA MANI GRĀBĀJĀS.

ES SAVAI LĪGAVAI
ĻAUNA VĀRDA NESACĪJU:
VIŅA MANI MĪĻODAMA,
PRIEKŠU GRIEZA, MUTES DEVA.

Gulta ir lietvārds,
kas atbild uz jautājumu -
ko darīt?

PLANĒTU SPĒLĪTES?

Daži fragmenti no vēstulēm, kuras saņēmušas avižu un žurnālu redakcija

No sieviešu vēstulēm

- Mēs ar draugu iepazīnāmies slimnīcā. Bet mana māte aizliedz to kādam stāstīt, saka, tad visi domāšot, ka es ārstējos *psihenē*.
- Kamēr bijām pazīstami, viņš man uzdāvināja tikai prezervatīvu paciņu, ko pats arī izlietoja.
- Mans vīrs ir kaut kāds seksuālais *manjaks*. Visas manas draudzenes nezina kādēļ domā tāpat, lai gan nevienai neko neesmu stāstījusi.
- Viņš nemitīgi pipēja un pipēja, līdz piedūmoja istabu tā, ka es pat nemanīju, kā nozuda manas drēbes un apakšveļa.
- Man ir 42 gadi. Esmu četras reizes precējusies. Ar katru nākamo reizi arvien veiksmīgāk un veiksmīgāk.

No vīriešu vēstulēm

- Kad iepazīnāmies viņa sacīja – liec a esmu dārga sieviete. Ko viņa ar to domāja, tikai tad, kad 500 latas nācās iztērēt, ārstējot venerologa.
- Mēs ar draudzeni nolēmām izmēģināt visas pozas. Viss bija labi līdz brīdim, ka man izsita zobu.
- Gultā viņa klusiņām pikst, gluži kā peidzeris.
- Par savu intīmo dzīvi sievasmāte v pateicīga vienīgi man. Ja mēs katru dienu i tā *rējušies*, šaubos vai viņa noslēgtu jaunas la turklāt ar ārzemnieku.

TĀ GADĀS

Saviesīgs pasākums
bērnudārzā. Piedalās arī visi
vecāki. Audzinātāja svinīgi saka:
– Un tagad Pēterītis mums pastāstīs
stāstu *Gadijums mežā*, ko viņš pats izdomājis.
– Neko es neesmu izdomājis! Viņi patiešām abi
bija pliki, goda vārds!

– Klausieties, zēni, kā tiks vērtēts,
ja es pliks pastaigāšos pa pilsētas
centru?
– Kā sīkais huligānisms.
– Bet ja nu tas huligā-
nisms nemaz nav tik
sīks?

R. Mūr

Ne tikai Latvijā – DADZI pazīst un cienī arī citās mūsu mazās, jautrās zemeslodes vietās. Nesen m savus garabērnus prezentēja autors no tālās Izraēlas – viens no populārākajiem mūsdienu humoristu kura darbus mēs redzam un dzirdam koncertos un televīzijas šovos slaveno krievu aktieru Genādija zanova un Klāras Novikovas un daudzu citu izpildījumā.

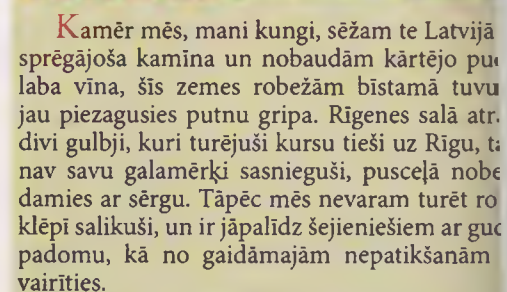
Tātad – DADZĪ humorists MARIANS BEĻENKI

PIE ĀRSTA

– Labdien, kundze! Nekautrējieties, jūs esat
atnākusi pie ārsta, nāciet iekšā, izģērbieties!
– Jā, bet...
– Nekas, nekas. Man ir milzīga pieredze.
Varat neko neteikt. Es visu redzu. Neesat
apmierināta ar vīru?
– Jā, bet...
– Skaidrs. Meklējāt citus, un ar viņiem tas
pats?
– Jā, bet...
– Izģērbieties, apgulieties...
– Jā, bet...
– Nekas briesmīgs. Durvis es aizslēdzu. Ne-
viens neuzzinās.
– Jā, bet...
– Tā ir labi?

– Jā, bet...
– Iegaumējiet šo sajūtu. Tā ir jābūt ar citie.
– Jā, bet...
– Bet tagad – atveriet muti.
– Jā, bet... mmmmm.
– Procedūra beigusies, varat iet. Nākamā!
– Jā, bet...
– Nē, tagad es nevaru. Atnāciet trešdien
pulksten sešpadsmitos nulle nulle.
– Jā, bet...
– Atvainojiet, mani gaida citas pacientes.
– Jā, bet es esmu inspektore no Veselības
aizsardzības ministrijas! Mani atsūtīja pārbaudīt – jūs it kā izmantojat savu dienesta stāvokli
– Nu, un kā?
– Jā, bet...
– Nu, redzat! Nākamā!

Tulkotājs A. PUCEN

Savukārt uz zemes jāizvieto 300 000 putn
biedēkļu – tos par Eiropas naudu varētu izgatavot Zemkopības ministrija, un galvenais – neaiz
mirst uz katra biedēkļa uzdrukāt paša ministru
portreju. Ar to būs nošauti divi zaķi – biedēkl
izskatīsies kā dzīvs un turklāt katrs zemkopi
pirms vēlēšanām zinās, kā tad īsti tas viņa mi
nistrs izskatās.

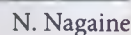
Bet visiem pārējiem mierīgajiem iedzīvotājiem varu ieteikt stiprināt savu imūnsistēmu ar veselīgiem vingrojumiem, ēst ķiplokus un obligāt lasīt DADZI, jo smieklis, kā runā, esot vislabākais vitamīns.

Ja vēlaties dzirdēt citus
manus stāstus, tad tiksi-
mies Minhauzena muižā
Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis
Frīdrihs fon Minhauzens

Verkündigung

Godājamais kungs galvenais redaktors!

Esmu dziļi sašutis par jūsu vadītā reklāmas izdevuma sludinājumu jēgu un saturu, kas maldina vientuļus, savā būtībā labus un cilvēcei tikamus vīriešus. Tā marta mēnesī jūsu izdevumā bija ievietots sludinājums:

Simpātiska slaida sieviete gados, pasta kastīte numurs trīsdesmit trīs, gaida saprotošu vīrieti bez kaitīgiem ieradumiem.

Sapratis, ka gaida tieši mani, un, būdams no pirmā acu uzmetiena iemilējies sludinājuma devējā, nosūtīju uz norādīto pasta kastīti vērtīgu paku ar pieciem kilogramiem žāvēta cūkas speķa, trim kilogramiem kūpinātas komisijas desas un pieciem kilogramiem importa ābolu, kā arī savu jaunības dienu fotogrāfiju, jo citas pie rokas nebija.

Sludinājuma devēja, kura izrādījās Zelma, atbildes telegrammā rakstīja: **Brauc! Gaidu. Zelma.**

Ar vilcienu ierados norādītajā pilsētā, mani uz perona sagaidīja gadus septiņdesmit veca, nesiempātiska ragana, kura uzdevās par Jautrīti un paziņoja, ka viņu sūtījusi viņas māte Zelma Bērziņa. Žāvēta cūkas speķa, desas, ābolu un vilciena turp un atpakaļ biļetes vērtību Zeltas Bērziņas meita Jautrite man atlīdzināt kategoriski atteicās un mēs šķīrāmies ar visām no tā izrietošajām sekām.

Izlasījis jūsu reklāmas izdevuma marta numurā ievietoto sludinājumu: *Sieviete vēlas iepazīties ar vīrieti, kurš mil strādāt dārzā*, iemilējos no pirmā acu uzmetiena un nosūtīju uz norādīto pasta adresi vēstuli ar lūgumu atsūtīt notariāli apliecinātu dzimšanas apliecības norakstu un fotogrāfiju. Sludinājuma devēja, kura izrādījās Māra Ozoliņa, dzimšanas apliecības norakstu un fotokartīti atsūtīja. Būdams neprātīgi iemilējies fotogrāfijas un dzimšanas apliecības objektā, nosūtīju Mārai Ozoliņai divus kilogramus cūkas speķa un kilogramu komisijas desas, kā arī savu jaunības dienu fotogrāfiju, jo citas pie rokas nebija.

Saņēmusi manu sūtījumu, Māra Ozoliņa aicināja mani atbraukt maija sākumā, lai klātienē apliecinātu savu māku strādāt dārzā. Izmantojot autobusa pakalpojumus, ierados minētajā pilsētā maija mēnesī. Sagaidījusi mani savā personiskajā mājā, augšminētā Ozoliņa, kura pilnībā atbilda fotogrāfijā un dzimšanas apliecībā norādītajiem parametriem, mīlestības pierādījumam līdz pusdienām lūdza uzrakt piemājas sakņu dārzu 396 kvadrātmētru platībā.

Minēto mīlestības apliecinājumu pabeidzu vēl vakarā. Mazgājoties pēc paveiktā darba, mani no izlietnes atrāva brutāla izskata nezināms pilsonis, kurš uzdevās par manas iecerētās Māras Ozoliņas likumīgo vīru un aicināja mani pazust ātrāk, nekā esmu uzracis viņu dārzu.

Un manu aicinājumu atlīdzināt divu kilogramu speķa, kilograma komisijas desas un autobusa biļetes turp un atpakaļ vērtību, kā arī uzaktā dārza kvadrātmētrus pēc vispārpieņemtās akses, brutālais pilsonis sāka vicināt dūres, kādēļ eselības un dzīvības aizsardzības nolūkā biju piests ātriem soļiem, bet pēc tam arī skriešus do-

ties uz autoostu.

Uz mani rakstiskajiem pieprasījumiem M. Ozoliņa nereaģē, lai gan sakņu dārza 396 kvadrātmētru uzrakšanu vērtēju pēc viszemākās kooperatīvās takses – viens lats par kvadrātmētru.

Bez tam jūsu reklāmas izdevuma jūnija numurā bija ievietots šāds sludinājums: *Vientuļa sieviete, pēc apkārtējo domām glīta un veselīga, labprāt sastaptu savā dzīves ceļā vīrieti, kurš mil visu daiļo. Ir nekustamais īpašums*

Sapratis, ka ceļā sastaptais vīrietis varētu būt vienīgi es, nosūtīju sludinājuma devējai vēstuli ar lūgumu atsūtīt notariāli apstiprinātu dzimšanas

apliecības norakstu, namu pārvaldes izziņu par ģimenes stāvokli, izziņu par to, ka viņas īpašumā nav piemājas sakņu dārza, un fotokartīti.

Vientuļā sieviete, kura izrādījās Daiga Apsīte, pieprasīto atsūtīja, kā arī atsūtīja ielu komitejas izziņu, ka viņai tiešām pieder nekustamais īpašums.

Būdams neprātīgi iemilējies nekustamā īpašuma īpašniecē, aizsūtīju minētai personai vienu kilogramu pikanto cīsiņu un savu jaunības dienu fotogrāfiju, jo citas pie rokas nebija, ar lūgumu tikties personiski. Daiga Apsīte tam piekrita, aicinot kopīgi papriecāties par to, kas pasaulē ir skaists.

Lai pierādītu savu skaistuma izjūtu, Centrāltirgū no nezināmas izcelsmes personas iegādājos masīvu zelta gredzenu, ko uzdāvināju Daigai Apsītei tikšanās brīdī autoostā, atzīmējot, ka minētā persona pilnībā atbilst atsūtītās fotogrāfijas un dzimšanas apliecības parametriem. Diemžēl, ieradies nekustamajā īpašumā, biju spiests konstatēt, ka šis īpašums ir vienstāvu koka būda. Pēc uzrādītajiem dokumentiem kļuva skaidrs, ka būda celta 1812. gadā.

I. Melgailis

Minētā sakarā tiku lūdzis Daigu Apsīti atlikt man tieši nodarītos zaudējumus par iegādāto gredzenu, cīsiņu kilogramu, autobusa biļeti un atpakaļ, kā arī pasta izdevumus par sūtīšanu bez uzliktas pēcmaksas.

Pilsone Daiga Apsīte apsolīja sniegt marstisku atbildi uz izteiktajām pretenzijām, kas saņemtu kopā ar paziņojumu, ka pēc konsultācijām ar juvelieri manis dāvātais masīvais gredzens atzīts par izgatavotu no misiņa caugabala un šā iemesla dēļ mums nav un nevar būt kopīgas skaistuma izjūtas, ne arī kopīgumu.

Tādējādi, godātais kungs galvenais redaktors, jūsu vainas dēļ, publicējot savā reklāmas izdevumā nepārbaudītus sludinājumus, man nodarīti zaudējumi:

- viens masīva zelta gredzens,
- septiņi kilogrami žāvēta cūkas speķa,
- četri kilogrami kūpinātas komisijas desas,
- kilograms pikanto cīsiņu,
- pieci kilogrami importa ābolu,
- izdevumi vilciena un autobusa biļetēm turp un atpakaļ,
- izdevumi pasta sūtījumiem,
- sakņu dārza uzrakšana 396 kvadrātmētru platībā,
- zaudētā ticība mīlestībai no pirmā acu uzmetiena,
- kā arī morālā trauma, kas naudas izteiksnē nav pat aprēķināma.

Kopējā zaudējumu summa, pēc maniem

aprēķiniem, ir pat vairāk nekā tūkstoši seši simti deviņdesmit trīs trīsdesmit divi simti, ko arī lūdz

nekavējoties pārsūtīt uz mani adresi ar pārveidumu. Gadījumā, ja tas nav iespējams, lūdz ievietot jūsu vadītajā reklāmas izdevumā maksas šādu sludinājumu: *Vientuļš vīrietis kaitīgiem ieradumiem no pirmā acu uzmetiena iemilēšies nesavtīgā, materiāli nodrošinātā sievietē, ar privatizētu dzīvojamu platību atsevišķā dzīvojamā izskatā, ne mazāku par 50 kvadrātmētriem, nodalītu sanitāro mezglu.*

Jau iepriekš pateicībā – Maigonis Jūsminš Krūma:
Norakstu apstiprinu – ŽANIS EZĪT

Zadomi namamātēm

Jums gadījies notraipīt savu jauno vakarkleitu. Neuztraucieties, eļļas traipus var iztīrīt ar benzīnu, benzīna traipus var viegli iztīrīt ar sārma šķīdumu, to bez grūtībām iztīrīsiet arī etiķa esenci, savukārt etiķa esences pēdas atliek tikai nedaudz paberzt ar augu eļļu, bet kā iztīrīt augu eļļas traipus, jūs jau zināt.

Lai nometu svaru ēšanas laikā, ir jāguļ vai jāpauzē arī jāēd tikai pa sapņiem.

SVINA LAIKS

Izklausās neticami, bet vēl diezgan nesen, pirms gadiem simt, Lielupē netāl' no Slokas esot bijušas labas liņu vietas. Līnis, kā zināms, ir zivs, kas tekošus ūde-

nus diez ko neciena, bet Lielupē straume ir lēna un vietām mazi līčiņi, kādēļ lai viņš tur nedzīvotu? Turklāt toreiz ne Olaine, ne Jelgava ar savām abrikām ūdeni neindēja, tāpēc Lielupē bija gan zivis, gan vecais Piģis ar savu *badapātāgu*. Viņu visi pazina – tik iecienīts skroderis! Tajās reizītēs, kad vajadzēja kādam steidzīgi bikses pašūt, viņš ņēma *badapātāgu*, respektīvi, maksākeri, leca laivā un airēja mugšup pa Lielupi. Tālu ne, apmēram puskilometru līdz istajām liņu vietām, ko zināja tikai retais. Tur Piģis ņēma un pazuda. Nē, pavisam viņš nepazuda, eairēja niedru biezoknī, bet uz upes pusi izbāza tikai *badapātāgu* ar auklu, pludiņu, ēsmu un āķi. Tur viņu neviens neredzēja, tāpēc nevarēja nolūrēt, tur tā istā vietīņa ir. Taču liņi ķērās vienīgi svina aikā, piedūkušā, siltā bezvēja novakarā. Gaisam vajadzēja būt drusku spiedīgam, un, ja vēl pamalē plātījās rūsa un itin drīz bija gaidāms lietus, zivtiņas lāca viena pēc otras. Tādās reizēs Piģis vecajai pārveda mājās pilnu tarbu ar liņiem. Un kas tie bija ar liņiem! Reti kāds zem kilograma.

Kad Piģim nāca pāri septiņdesmit, redzēšana viņam vēl turējās laba, bet reizēm piesītās *žmie-zējs*, un tas ņēma krūtis ciet. Elpu ievilkta bija grūti, pavisam grūti.

– Tev, vecīt, tas ejamais laiciņš nāk virsū, – vecā Piģene skumīgi sacīja.

– Tas tāpēc, ka baznīcā tu pārāk reti ej!

Svēta patiesība – svētdienās, kad Piģim būtu vajadzējis baznīcā sēdēt blakus Piģienei un slavēt to Kungu, viņš sēdēja ar *badapātāgu* laivā un lādējās, ka *švaki* ņem. Un te nu mēs redzam sekas *žmiedzēja* veidā! Izlabot un pārtaisīt veco nebūs iespējams, to Piģiene skaidri saprata, bet, kad varēs redzēt, ka nabaga grēciniekiem ejamais laiks nupat ir klāt, viņa skries pēc mācītāja, lai viņš nāk un dod pēdējo svaidījumu. Tak' jau būs cerība, ka vecajam tālākais ceļš nevedīs uz elli.

Un pienāca tāds brīdis, pienāca! Vecais vairs galīgi nevarēja gaisu iekšā dabūt, gārdza vien, bal-tas acis pārgriezis, bet Piģiene pus' pa gaisu, pus' pa zemi skrēja pēc mācītāja. Miļlais mācītāj, jel nāciet ar pēdējo svaidījumu, mans vecītis nupat iet pie Dieviņa! Mācītājs steigšus saposās, paņēma Biblii un kopā ar Piģieni steidzās pie mirēja. Jā, bet mirēja gultā vairs nebija, mirējs bija pazudis! Apžēliņ, ko tad tas varēja nozīmēt?

Piģiene ātri vien saprata drūmo patiesību.

– Tas maita būs uz upes! Nupat ir svina laiks, un tad viņu krastā nekas nevar noturēt! Es paskatišos, vai laiva vēl ir.

Ne laivas vairs bija, ne *badapātāgas*. Piģiene gribēja skriet pie kaimiņa, lai tas mācītāju paņem laivā un aizved niedrēs pie mirēja. Gan jau kaimiņš apmēram zinās, kur tas draņķis tup! Nē, dot pēdējo svaidījumu mirējam, kas tup laivā ar *badapātāgu* rokā, mācītājs nebija ar mieru, tā būtu svētā sakra-

menta zaimošana. Piģiene sāka raudāt, nu vir vecitis taisnu ceļu ellē nonāks.

Tā tomēr nenotika. Pašā novakarē, kad jau sā līt, Piģis, grūti elpu vilkdams, atairējās mājās pārveda tarbu ar smukiem liņiem. Piecus paš lielākos Piģiene aiznesa mācītājam, lai viņš nedu motos par *iznerroto* pēdējo svaidījumu.

Vēlāk, uz rudens pusi, Piģis mira atkal. Piģiene atkal skrēja pie mācītāja, bet šoreiz mācīt bija gudrāks. Viņš paskatījās pa logu un teica tā:

– Uz upes pašreiz gul' svina laiks, tā tad tavs mir būs pazudis niedrēs!

Kā tad! Tāpat kā pirmoreiz, Piģis pusdzi atairēja mājās un atveda vēl lielāku liņu tart Izdzīvoja, cilvēks.

Tad nāca pirmais pasaules karš, un tūkstoš devi simti piecpadsmitajā gadā Piģis kopā ar Piģieni pārejiem kurzemniekiem aizbrauca bēgļu gaitās Krievzemi. Taču līdz Krievzemei viņš netika, pali Vidzemē, Burtņiekos. Kāpēc tieši tur? Tāpēc, Burtņiekos ir ezers un tajā labas liņu vietas. Par Pi tālāko likteni nekas nav zināms. Ar prātu spriež viņam vēl šodien vajadzētu būt dzīvam. Atskait *žmiedzēju*, cits nekas Piģim nekait, bet kad n. *žmiedzējs*, vienmēr ir svina laiks. Lai nomirtu svi laikā, maksākeriem jābūt trakam, taču Piģis tra nav, tur šaubu nevar būt. Tāpēc novēlēsīm viņam Ne asakas! Bet ar pēdējo svaidījumu liksim mieru

ANDREJS SKAIL

– ZIVTIŅĀM SLĀPST!
– KAM ŠODIEN NESLĀPST...

R. Cinku:

.LV
PASMAIDI

KRUSTVĀRDU
MĪKLAS
Internetā

K R U
V A R U S T
mīklas

www.pasmaidi.lv

KĀ IZSARGĀTIES NO UZTRAUKUMA

Pirmajā brīdī šķiet – tas ir galīgi neiespējami. Tomēr pamēģināsim risināt šo cilvēcei ārkārtīgi svarīgo problēmu.

Lūk, jums pirmais piemērs. Uz gājēju pārejas atradās kāda jauna un simpātiska sieviete, kura stūma bērnu ratiņus. Dīvainākais tikai tas, ka viņai vienā rokā bija atvērta alus pudele. Tāpat stumj un dzer vienlaikus. Bet nelaime nenāk brēkdama. Daiļā būtne uzgrūdās virsū kādam nervozam džentlmenim. Tūlīt arī sākās skaļa un izteismīga lamāšanās. Abi piesarka un varenī uztraucās. Bet vai tas bija vajadzīgs? Vai labāk nebūtu bijis, ja nervozais džentlmenis sacītu: *Nekas, nekas!... Visādi dzīvē gadās!...* un pie reizes mīļi pasmaidītu? Atkristu gan skaļā lamāšanās, gan nevajadzīgais uztraukums... Lūk, tā...

Tagad otrais piemērs. Lielveikalā *Origo* bija izbeidzies iecienītais biezenis *Silķe kažokā*. Kāds dūšīgs pilsonis, kurš to ļoti vēlējas, sāka gandrīz vai necenzētiem vārdiem izteikt savu neapmierinātību. Bet pārdevēja nepalika parādā: *Ak, tu vecais mērgli!... Kretins tāds!.. Labi, ka es vispār uzklausu tavu bļautiņšanos... Protams, tas tika sacīts lielā uztraukumā. Arī dūšīgais pilsonis neturēja mēli aiz zobiem. Tāpēc iesākās visistākais vārdu karš. Bet dūšīgais pilsonis taču varēja sacīt: Lūdzu, neuztraucieties!... Es atnāksu rītdien... Un uz-*

traukums būtu kā ar roku atņemts! Pie reizes pat varētu mīļi pasmaidīt...

Visbeidzot – trešais piemērs. Aizgāju pie drauga, lai kopīgi pa televizoru noskatītos ziemas olimpiskās spēles – viņam bija kabeltelevīzija, ko pret zināmu samaksu bija iekārtojusi firma *Telia MultiCom*. Tomēr no gaidītās bildes ne vēsts! No visiem kanāliem pretī lūkojās zils ekrāns. Mans draugs tūlīt grāba telefona klausuli un uzgriezta numuru 7031000... Viņš gaidīja minūtes desmit un, izdzirdējis operatora balsi, sāka ārdīties kā traks. Pēc pusstundas mēs Olimpiādi tomēr ieraudzījām. Bet nepagāja ne minūtes piecas, kad pretī atkal rēgojās zilais ekrāns. Mans draugs atkārtoja procedūru, un viņa teiktie vārdi kļuva arvien izteismīgāki. Pēc tam viņš sacīja: *Kā es uztraucos!...* Nieki. Vai maz bija vērts? Labāk būtu operatoram sacījis: *Saprotu... Nekas nav mūžīgs... Un mīļi pasmaidītu. Pat man kļuva vieglāk.*

Pie tā paša piebildīsim, ka nav vērts gānīt *Latvijas Pastu*, kas kārtējo laikrakstu atsūta ar vienas dienas nokavēšanos... Galvenais taču ir neuztraukties. Ja to ievērosit – nervi būs kā tikko izgatavotas stieples. Bet kurš gan to nevēlēšies... Lūk, tā...

E. RECOKS

Vajag naudiņu – rakstīsim prožektu

Laikam jau nav iespējams uzbūvēt nā nezinot vēsturi, tāpēc šo rindu rak nolēma ieskatīties pagātnē un atrada interesantu lietu. Proti, inženieris *sam Torgovatovs* iesniedza projektu tunelim *Nevas*, kam *Aleksandrs I* labsirdīgi rezolūciju: *Izsniegt viņam divsimt rubļu parakstu, ka turpmāk viņš ar prožektiem darbosies. Redz ko, bet tajā laikā divsimt tak' bija kārtīgs kāposts!*

Žēl, ka nav *Aleksandra I* laiki! Ko tik rētu sadarīt! Un dzīvotu, cepuri kuldams patiesībā tagad arī viss nav zaudēts. Ku palikusi doma par tuneli zem *Daugavas?* Kāds bijušais *Rīgas lielkundziņš* arī nav te pārsimt latiem *nozūmējis*, lai pēcāk iste kā savējo un iekasētu latīņus par *Daug apakšbraukšanu!* Nu, tā ir atkāpe no tē jo runa ir par to, kā un ko varētu izdarīt neizdarīt, lai tiktu pie *kāposta*.

Nu, un tā tik uz priekšu – pie *Hansabai* vadības mierīgi varētu doties ar *Saules akmeņa nojaukšanas prožektu*, lai to itin veiksmīgi notirgotu. *Rīgas ostas bosiem* savukārt varētu izdevīgi varētu pārdot *Daugavas izsūkneša prožektu*. Uz ceļu policiju noteikti būtu jādo ar piecišu likvidešanas prožektu, pie *Multiha bosiem* – ar ledus atkausēšanas prožektu... latīņi tik ripo un ripo. Tādus prožektus vai daudz varētu sabīdīt! Principā jau ir izstrādāts trafarets – tajā tikai jāieraksta vajadzīgie ti...

Arī par žurnālistiem, kuriem jāseko visi prožektiem līdz, ir padomāts – žurnālists rētu ar rakstu, kurā nekā patikama nav, doti piemēram, pie paša raksta varoņa un sacīt: *Pat tad publicēsim, vai kā?* Nu, protams, ka *vai* jo *vai kā* noteikti ir vairāk, kā honorārs kā avižlapelē!

JĀNIS JASMĪN

Lielā zive mazo zivi tikai pabaidīja

Kur ir mana vieta Latvijā? Šādu jautājumu pērnā gada nogalē savā vēstulē Saeimai uzdeva Dzintra Persidska kundze – ar lūgumu palīdzēt risināt mūsdienās jau par ikdienišķu un banālu kļuvošo jautājumu: *ko darīt, kurp iet, ja tevi no dzīvokļa met ārā mājas saimnieks? No dzīvokļa, ko pirms dažiem gadiem ar saviem līdzekļiem un darbu no iztrunējuša ūķa esi pārvērtusi cilvēka cienīgā mītnē?*

Gods kam gods, jo dažas dienas vēlāk pienāk atbilde:

Cienītā Persidska kundze!

Saeimas iesniegumu birojā 2005. gada 21. novembrī saņēmām Jūsu iesniegumu, kura reģistrācijas numurs ir P – 2346 fiz.

Informējam, ka iesniegumu nosūtījām izskatīšanai visām Saeimas frakcijām.

Iesniegumu biroja vadītāja E. Alksne

Te nu gluži kā antīkajā drāmā varētu rakstīt Pirmā cēliena beigas, jo sākas šis interesantās lugas otrais cēliens.

Pēc dažām nedēļām pilsone Persidska saņem pavēsti no *Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes*. Jums jāierodas 21. decembrī, līdzīņemot pasi, 25. policijas nodaļā Burtnieku ielā 37, kabinetā Nr. 207 pie inspektora Sergeja Galilejeva. Turpmākie notikumi kļūst pavisam savdabīgi.

Kad Persidska kundze ierodas 25. policijas nodaļā, viņu sagaida medicīnas darbinieku brigāde. Dakterīte, divi dūšīgi sanitāri un kāds klusējošs kungs. Stādīties priekšā neviens neuzskata par nepieciešamu, bet tūdaļ ķeras, tā sacīt, vērsim pie ragiem:

– Vai jūs nebūtu tik laipna un neatļautu sev izmērit asinsspiedienu?

MISSION IMPOSSIBLE

Māris

Tiesām neērti sacīt, bet Persidska kundze tik laipna nav un asinsspiedienu mērit nevēl. Iestājas neveikla pauze, kuras laikā Persidska kundze pamana uz amatpersonas galda sav Saeimai rakstītās vēstules kopiju. Dziļdomīgi pauzi pietiekami izturējusi, medicīnu brigāde kopā ar noslēpumaino kungu no skatuves, t ir, no policijas amatpersonas kabineta, nozū bet Sergejs Galilejevs saka galavārdu:

– Ļoti atvainojos, ka viss tā iznāca, bet....

Ar to luga būtībā beidzas. Humāni, pieklājīgi kā jau brīvā valstī pienākas. Protams, dažs lat kašķīgs cilvēks, kādu mums diemžēl netrūks varētu sākt gausties, ka šis notikums atgādina attīstītā sociālisma laikus *padomju* zemē, ka biedrs Brežņevs un biedrs Andropovs īpaša rūpes veltīja tai *padomju* ļaužu daļai, kura pakaut ko rādījās neapmierināta. Šos cilvēkus gādīgi, taču bez liekām ceremonijām noglabā: nervu klīniku dzīlēs, vulgāri runājot, *psihenēs*. Vēl šis kašķīgais cilvēks varētu jautāt, pie kurās Saeimas frakcijas piederīga 25. policijas nodaļa?

Bet tā jau var taujāt bez gala!

B. KRASTIŅŠ

(12) **meiņa ar saulainām cirtām un kokli**

meiņa ar saulainām cirtām un kokli
labāk ja būtu nākusi rīt
vien pāris dienas uz barikādēm
neviens mūs nespēja piemānīt
sapņu vairogos stāvējām naivi
ložu lapsenēm steidzot mūs šķirt
nekokiļē velti – vairs nesausti drošos
vēlreiz par savu brīvību mirt
lienētos būros pie televizoriem
brālis pēc brāja aiziet ciet
vēl vakar – brīvs vilks uz barikādēm
nu algotnis svešā ierindā iet
raud māra raud laima un Dievam dziesmā klēpī
raud nākotne asinis krustcelēs
vareno klans velk himnu caur zobiem
un līdzī tai glēvi velkamies mēs
pa zobiem pa zobiem – kā grīziņkalnā...
pat filmās vairs letiņi nekaujas
liks pakauša sirpis – vīrs klanās kā āmurs
ērts vien ir tas kam nav vērts vairs nekas
kam lādām vēl abrene sevi kas pārdos
kas stiprā un bagātā pēcpusē tric
es mirstu tu mirsti mēs izmirstam sveši
bet krātīņš uz kredīta sanāca glābs
meiņa ar kailām krūtīm un koku
vārds bij tev brīvība – nu laikam cits
ticības vārdi ir segvārdu gūstā
to muļķi sūt krustā – lo kas vēl tic
lai dzen tevī naglu caur aknām caur sauli
caur varoņiem trimdu caur aku pie kūts
zem velēnām aizmirstie brāļu kapos
Dievu par tevi – par pēdējo lūdz
13/04/2005

Nu, kā ir, mani lēticīgjie barikāžu ideālisti?

Kaspars Dimiter

Kaspars Dimiter

pēdējais pirāts

baigi gribas dzīvot baigi

DUBULTALBUMS VĒLTĪTS AIVARA RITENIEKA BOKSA UN SVARCELŠANAS KLUBAM BRĀĻI

A. VILIPSONS

www.radionaba

PAGRIEZ JAUNAJA VILNI!

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RADI

TĀ GADĀS

Ši ir viņa roka, un tā ir viņas kāja, bet identificēs to, kuram būs pase.

Sekcija uzrādīja, ka slimnieks bija iemidzis.

Pagalmā pie pastnieka liķa satiekas divi kaimiņi:

- Kādi bija viņa pēdējie vārdi?
- Labs sunītis, labs...

Nāvinieku kamerā ienāk apsargs un mācītājs.
- Daumant Biedīn, jūsu nāves spriedums ir atcelts.

Ieslodzītais, no prieka apstulbis, atkrīt uz lāviņas.

- Pasmaidiet, Biedīn, - ar apgarotu sejas izteiksmi sejā saka mācītājs, - jūs filmē ar slēpto kameru

SKELETU ŠAHS

Dz. Melnis

APČĪ!

- Apči, ak šī saaukstēšanās!
- Es jūs saprotu.
- Neko jūs nesaprotat....
- Lieliski saprotu, man mājās piecas slimo.

No parastās gripas pasaulē katrā mirst milions cilvēku, bet nevienam īpaši nesatrauc. No putnu gripas nāvi knapi pāris simti, bet visi ir panikā. Ieņēmāji žurnālisti māk radīt sensāciju...

Par šausminošu notikuma aculieciniekiem kļuvuši kādas amatieru baleta izpildītāji. Mazo gulbiņu dejas laikā no balerīnām nošķaidījās un paklupa. Filakses nolūkā tika apšauts viss bars.

- IR GAN TAM MISIONĀRAM MĪKSTA SIRDŠ

N. Nagaine

Z. Zahar

NO POLICIJAS ZIŅOJUMIEM (tā varētu būt...)

Sākumā aizturētais ilgi un uzstājīgi klusēja, bet pēc tam pēkšņi visas iepriekš sniegtās ziņas sāka kategoriski noliegt.

Cietušais meta man ar cirvi. Tas trāpīja man pa pieri, atleca un ievainoja cietušo kājā.

Līķis ir patikami zaļā krāsā, sēdus stāvoklī tas ērti atlaidies uz tualetes poda paša reģistrētajā dzīvesvietā.

Līķis tika atrasts sēdošā stāvoklī un stiprā alkohola reibumā.

DZĪVE IR...

Dzīve ir kā datorspēle. Sižets drankīgs, toties grafika vienkārši satricējoša.

Dzīve ir kā klavieres, baltais taustiņš, melnais taustiņš un vāks.

Dzīve ir kā sēdēšana pie interneta - jēgas nav, bet aiziet arī negribas.

ALFRĒD, ES TEICU - NEMUĻĶOJIES!

N. Nagaine

BEZ VĀRDIEM

N. Nagaine

HRONISKĀS ZINAS

Kopš pirmā hronisko ziņu izlaidumu DADŽA
nekas loka atkal ir nonākusi virkne citu hroniski
notikumu izlaidumu.

Viss labs, kas mājās! Jo sevišķi tas, kas no
kādam citām mājām uz savējām pārnests... Tā
nu kādas Burtņieku pagasta vien knapi mēnesi
neapdzīvotas mājas pazudušas astoņas durvis, 20
lielu rāmji, kā arī četru krāšņu podiņi.

Gāzes auni. Liepājā uz šaura celiņa sastapās
divi autovadītāji. Ne viens, ne otrs nevēlējās
piekāpties un pabraukt atpakaļgaitā līdz platākam
ceļa strēķītim. Asinsizliesana izpalika – *neba* nu
tāda nieka dēļ ies dūres vicināt. Ir taču gāzes pis-
toles! Par šaudišanos ieinteresējusies policija.

Seiflauzēji nav izzuduši? Romantiskos *jenķu*
filmgabalos mēdz figurēt eleganti banku aplaupī-
tāji, bet dažā labā *padomjilmā* seifu atmūkēšanas
entuziasti. Mūsdienu Latvijā, šķiet, šīs smalkās pro-
fesijas pārstāvji izmiruši. Tiesa, nesen Daugavpilī
aptīrīts kāda veikala dzelzsskapis un nozuduši 550
lati, taču eksperti domā, ka tos paņēmis zinātājs,
kuram seifa atslēgas atrašanās vieta nav bijusi
noslēpums, bet bodes *duravas* šīs nelietis vienkārši
brutāli uzlauzis. Ek, prasta šī pasaule tapusi...

Aizdomīgi tie sūtījumi... Ventspils rajonā di-
vas savstarpēji nepazīstamas sievietes vienā dienā
no Lielbritānijas saņēmušas aizdomīgas sīkpakas.
Trisošām sirdīm viņas par to informējušas policis-
tus. Izrādījies, ka sievietes beidzot saņēmušas sa-
vas pasūtītās... grāmatas *Bībeles pamati*...

Bišķi baismīgāk jutušas kādas farmācijas fir-
mas darbinieces, kuras savā pastā atradušas
nenosakāmu pelēkas krāsas vielu. Kad *divkājās*
saceltas visas iespējamās instances un Valsts poli-
cija uzsākusi krimināllietu, tapis zināms vien tas,
ka iziris kāds it kā nekaitīgs paraudziņš, kas pie-
vienots ielūgumam piedalīties starptautiskā far-
maceitu konferencē...

Ieročmeistari ir arī mums. Ne tikai slavenajā
Iulā vai Izevskā mīt ieročmeistari. Tādi atrodami
arī pie mums. Kādā Rīgas degvielas uzpildes stacijā
divi veikloku vīriņi aizturēti. Pie viņiem atrasta
paštaisīta mazkalibra karabīne ar klusinātāju un
optisko tēmekli, kā arī rūpnieciska ražojuma pis-
tole. Kratišanas laikā aizturēto dzīvesvietās atrasta
vēl viena paštaisīta karabīne, granāta, optiskie
vari, farmaceitiskā karote (Ups, kas par nozie-
gumu!), daži grammi amfetamīna un marihuānas,
kā arī narkotisko vielu fasēšanas (!!) piederumi.
Policijas ļaudis domā, ka ieročmeistars esot vien
6 gadus vecs puisis. Vai nav stulbi tādu talantu
znīkot, aplīpot ar narkotiskajām vielām?

Nācija briesmī! Nu, dauza viņus kā tādas
nāla krūzītes! Pat brālim vairs uzticēties nevar –
zelietīgs Valmieras puisis par sadošanu pa degunu
sūdzējies savu brāli. Rubenē pa ausīm dabūjis kāds
aksometra šoferis, kurš prasījis nekaunīgi augstu
cenu par vedumu. Bet visbriesmīgākais atgadījums
skots Valmierā, Marijas (droši vien Svētās) ielā.
Tur kāds cienījama vecuma vīrs dabūjis ciest no
savas mīlotās sieviņas vicinātās pannas...

Kriminālus notikumus apkopoja VATS ONS

TRĪS PIRKSTI

Lielveikalos ir kāda izklaide čikstošiem bēr-
niem. Caurspidīga stikla kaste, kurā krustām šķēr-
sām sasviestas mikstās rotaļlietas. Vīrs šīs milīgās
kaudzītes ir tāds kā *ceļamkrāns* ar – cik zīmīgi! – trim
metāla pirkstiem. Bērnam jāizčīkst no vecākiem
monēta, jāiesviež stikla kastē, un jāvirzās pretim
izvēlētajam sapnim. Operācija izskatās *aplām*
vienkārša. Taču tad, kad metāla trīspirkstis pali-
cis tukšā, izrādās, ka tā viss nebūs. Bet neviens
jau neliiedz mēģināt vēlreiz – paskatoties uz bērna
apbēdināto seju, citas iespējas arī nav. Ķeram
jaunu monētu un liekam jaunu bildi iekšā. Starp
citu, kad būsit satrenējušies, gan jau ar triumfējošu
mirdzumu acis izdosies to zvēriņu izvilkēt. Cita lie-
ta, cik tas zvēriņš jums ap to laiku būs izmaksājis.
Darbibas pamatā ir O. Henri aprakstīto Amerikas
blēžu frāze *Roku veiklība, un nekādas blēdišanās*.

Taču, izveidojot legālu trīspirkstu kombināciju,
var pelnīt krietni vairāk. Kā lāciņš stikla kastē vili-
na bērnus, tā uz Rīgu plūstošo darbaspēku vilina
dzīvokli. Ej nu atrodi tādu, kas ir lēts un labs.
Normāls cilvēks, ja grib kaut ko pirkt, pārdot vai
īrēt, iet uz kiosku un nopērk reklāmas avīzi. Re,
izrādās, pesimismam nebija pamata, lētu un labu
dzīvokļu pa pilnam!

Sludinājumu ievietojusi *SIA vidpirkstis*. Cerību
spārnoti, dodamies uz firmas kantori, samaksājam
prasītos 25 latus par starpniecību, noskaidro-
jam adresi un dodamies apskatīt dzīvokli ar
visu *mierlaika* parketu. Pēc mirkļa nokļūstam
rajonā, kuram Hārlema var tikai ūdeni pienest.
Iedrošināšanai klusi dungojot *Acis darba izbīdās*,
dodamies uz dzīvokli. Saimniece šķiet kā izkāpusi
no Žorža Simenona kriminālromāna. Istabiņu
vajagot? Lūdzu! Uzmetot aci būcēm, ir pilnīgi

skaidrs, ka te piedāvā noīrēt teju vai kameru
sas cietumā. Divreiz trīs metri, sasmacis g
kas ož pēc vakardienas kodiena vai acetona (s-
maciņa raksturīga dzīvokļos, kur no magon-
tā saukto *himhanku* vāra, bet pēc tam *iepšpricē*
ne dibenā – tā būtu izšķērdība).

Te mēs tā draudzīgi dzīvojam – viņa nor-
reagēdama uz faktu, ka šaubīgajā mitekli kā b-
tis no nekuriesenes parādās sejas, kādas sa-
redz pēc raidījuma *Kriminalinform* noskatīša
Pilnīgi skaidrs, ka kamerā, tas ir, istabiņā, n-
atstāt pat sanēsātas *apenes*, par izmazgātām zel-
nerunājot – nospers!

Kas ir divdesmit pieci lati pret svaigu g-
un brīvību? Redzētā aina nodzen skopumu k-
drašu birsti. Turpat pagalmā nākamais potenciā
irnieks taujā ceļu pie saimnieces, un šai mī-
prātiņā ieslēdzas kalkulators – cik lielu naudu
iekasēt, piedāvājot izīrēt kaktu, kur patiešām
viens iekšā nelidīs? Un ja lidīs, gan jau kāds V-
no blakus kameras to vēlmi var drusku pakoriņ

Dienā tādu *utukaktu* apskata, teiksim, vi-
vai divi cilvēki. Pat tad, ja atskaita izdevumus,
jāmaksā aktieriem, tas ir, saimniecei un Vasjam
noskūtu pauri, vienalga sanāk, nu, 25 reiz 2 va-
un tad reiz 30 dienas plus PVN, mīnus reklār-
izdevumi laikrakstā un neparedzēti izdevu-
problēmsituācijās, kopā sanāk... šaušalīga nau-
Labs biznesa plāns. Taču, pats galvenais – nekā
krāpšanas, pat nīgrākais padomju laika pro-
rors nesaskatīs, kur piesieties. Un nevienam r-
liegts iemest vēl vienu divdesmit piecnieku fir-
kastītē, lai mēģinātu aiz ausīm izgrābt nāka-
dzīvokli. Ja nu izdodas?

S. KURN

Z. Zaharāns

KAS IR TAS SVARĪGĀKAIS

Skumji, bet noliegt to nevar, zinātnieki atklājuši, ka cilvēce pamazām zaudē humora izjūtu. Iemesli var būt visdažādākie – uz galvas uzkriušas klavieres, sadursme ar lidojošo šķīvīti, traka krokodila kodiens un tā tālāk. Lai būtu kā būdams, tas ir ļoti skumji, jo cilvēks bez humora izjūtas evolucionē atpakaļgaitā, respektīvi, sper soli tuvāk mērķaķim. Par laimi, smieties mēs vēl protam, tāpēc sasmidzināt mūs var. Ar grūtībām, bet var. Kas jādara, lai tas notiktu? Nekas īpašs, vajag kutināt piecdesmit kungus un kundzes, bet viņu smieklus un spiedzienus ierakstīt magnetofona lentē. Pēc tam atliek sekot *mistera Bīna* paraugam, un viss būs kārtībā. Ko viņš dara? Rāda apbrīnojami asprātīgas izdarības, un tajos brīžos, kad skatītājiem vajag smieties, asistents atskaņo

lentē ierakstītos smieklus un spiedzienus. Tie tūlīt parauj valā skatītāju jautības slūžas, un publika smejas līdz asarām. Nu, kā tu nesmesies, ja citi smejas!

Bet tagad padomāsim, vai arī mums nevajadzētu rīkoties gluži tāpat, kā to dara *misters Bīns*. Vajadzētu, mīlie, vajadzētu! Jo vairāk tāpēc, ka kampaņa tuvojas kā nenovēršama nelaime, bet politika visiem apnikusi, piedodiet, līdz ne labumam. Nav taču neviena saulveža, kas tautiņu uzjautrinātu, stāvēdams ar cepuri uz stūra, nav nevienas pietiekami smieklīgas personas iespējamo kandidātu pulkā, nav cerību par velti dabūt banānus vai kļiņģerus, nav! Ja tā turpināsies, mēs kļūsim vēl drūmāki un evolucionējam atpakaļgaitā spersim vēl vienu soli tuvāk mērķiem. To pieļaut nedrīkst nekādā ziņā, tāpēc laiks rīkoties. Griezīsimies pie mūsu godātajiem politiķkungiņiem – kāpēc viņi nevarētu sekot *mistera Bīna* paraugam? Tā taču ir mūžveca patiesība – tauta jokotājus

mil visvairāk! Drīz vien sāksies priekšvēlēšanu maratons, sapulces un runāšana no ekrāniem, un vai jauki, ja tajā brīdī, kad ķirmju izgrauzta kas mēbele solis turēt tautas intereses – par savām personiskajām, fonā atskanētu smieklus un spiedzienu brāzma? Jautības būtu valā un vēlētāji smietos kā neprāt katru nākamo solījumu sajūsmības viļņi sis vien augstāk, un, kad atskanētu runātāju v *Politikā es iesaistījos nevis aiz aprēķina, b šķīsta ideālisma!*, no klātesošo varenā sr pērkona jumti cilātos.

Un tagad padomāsim, par kuru kandidātu būs nodotas visvairāk balstiņu! Tak' jau par kurš pratis vēlētājus sasmidzināt visvairāk. E vēl nav viss – pēc *lustīgajām* vēlēšanām tasmaidīs nepārtraukti un savus politiķkungi vis lamās, bet gan mīlēs! Līdz ar to evolucionējam būsīm spēruši soli prom no mērķaķiem. man ticēt, tas ir pats svarīgākais!

ANDREJS SKA

A. Mukāns

KAS IR VĒLĒŠANAS

Jebkura valoda satur apmēram 10 tūkstošus nevajadzīgu vārdu, kurus iespējams izmantot, izklāstot savu politisko platformu

Pieredze netraucē atkārtot vecās kļūdas, bet liedz no tām gūt baudu

Labā valdība netraucē tautai par viņu slikti domāt

Idejas vērtībai nav nekā kopīga ar tās paudēja patiesajiem mērķiem

J. Bulikina

J. Kārklīņš

Dadža 9^a lma ai z kulises

(turpinājums no 4. numura)

Pavisam kas cits – **Dagnija Zigmonte**. Viņa, ar malku humoru apveltītā sie-viete, bieži viesojās DADŽA redakcijā, sevišķi, kad mūsu komanda pārcēlās uz Valņu ielu un par mašīnrakstītāju sāka strādāt Valija. Abas dāmas bija pazīstamas jau kopš žurnāla LIESMA laikiem, tāpēc sarunu vietas viņām netrūka. Valija sēdēja redakcijas lielajā stabā, stūrītī pie loga. Tur tad parasti noenkurojās **Dagnija**, un tādos brīžos viss trokšņainais un nergijas pārpilnais redakcijas vīriešu pulks viņas elenca. Katrs centās pateikt kādu īpaši jauku komplimentu vai pastāstīt jaunu anekdoti. Vārdu sakot, zūdēja neviltotu uzmanību. Ja **Dagniju** pavadīja īnas vīrs aktieris **Valdis (Voldemārs) Akurāters**, tad satikšanās otrais cēliens bieži vien noslēdzās ādā kafejnīcā, bārā vai restorānā.

No bohēmas **Dagnija** nevairījās, bet rakstīja egulāri un ražīgi. Sevišķi izjusti un meistarīgi viņa tēloja Rīgas nomaļes ģimenes mājiņu iemītnieku zīvi. Katra humoreska piecu vai sešu mašīnraksta lppušu gara. Dažiem tās likās pastieptas, taču es tā eteiktu. Vienkārši **Dagnijai** piemita tāds mierīgs, alēna stāstījuma veids. Viscaur vijās smalka iro-ija, kā viegla vējiņa pieskāriens. Tēli, viņu rak-irojumi, valoda – cieši saskaņoti. Varēja nojaust, a humoresku raksta romāniste, episka stila rak-iece. Ja **Dagnijas** humoreskas patika tikai daļai ūrnāla līdzstrādnieku, tad pašu **Dagniju** cienīja isa DADŽA redakcija. Kad viņa pārstāja nākt pie ūms, redakcijas daudztonīgajā varavīksnē pa-ada ļoti īpatnēja un neizmirstama krāsa.

Ar savām asprātībām DADŽI kuplināja arī vērojamais prozaīkis **Jezups Laganovskis**. Ja, ūdams īsu laiku redakcijas štata darbinieks, ūš ne ar ko sevišķu neizcēlās (ja neskaita garo ūsliterāro, pusdokumentālo gabalu „26 stun-ūs Saldū”), tad, apciemodams mūs ārstatnieka ūtusā, **Jezups** kļuva lēgendāra personība. Viņa ūrkstošie, ironijas pārpilnie domu gaudi, Ika

Vonagala un Benedikta Bulsaka spurainie spriedu-mi, „Greizo ratu” satīriskās miniatūras un ļoti asās humoreskas vienmēr cēla DADŽA popularitāti. Lai gan tajā pašā laikā sagādāja lielas galvas sāpes galvenajam redaktoram **Igoram Palkovam**. Ja visu pārējo rakstītāju darbus viņš lasīja vienu reizi un, ja patika, tūlīt ķērās pie rediģēšanas, tad **Jezupu Palkovs** pētīja ar palielināmo stiklu un pārlasīja ne mazāk kā trīs četras reizes. Pat nodevis rakstu sekretariātā, redaktors nekad nejutās pārliecināts, ka izzvejojis visas ķecerības. Tādai attieksmei bija zināms pamats. Reiz **Jezups** „iesmērēja” **Palko-vam** humoresku, kurā darbojās personas ar ļoti nepiedienīgiem latgaliskiem uzvārdiem. Kad hu-moresku jau gatavoja drukāšanai, par laimi, tajā aci iemeta **Vera Palkova**. Un latgaliešu dialektu sevišķi labi zinošā redaktora dzīvesbiedre pārbīli nodrebinājās. Kad autora vārdu īsto jēgu izskaid-roja **Igoram**, viņš svēti nosolījās **Laganovskim** pievērst īpašu uzmanību. Savu rīcību **Palkovs** motivēja ar vārdiem: „Skandāli man nav vajadzīgi!” Savukārt **Jezups** uz to atbildēja: “No skandāliem nav jābīstas!”

D. Zigmonte U. Mežvilka draudzīgs šaržs

Ar savu izskatu un izturēšanos **Jezups** izstaroja tikai vientiesību, miermīlību, labsirdību un nekas neliecināja, ka šis vīrs uz līdzenas vietas bez kāda īpaša iemesla var sabrūvēt īstu elles putru. **Jezups** nebija iedomīgs un nemaz neapvainojās, ja no viņa atnestajiem desmit, piecpadsmit gabaliņiem **Palkovs** pieņēma trīs četrus. „Cik redaktoru, tik gaumju,” viņš mēdza teikt. “Kad apstaigāšu vi-sas redakcijas, portfeli nepalikis neviena rakstiņa. Kas vienam priekšniekam liekas nekam nederīgs, otram ļoti iet pie sirds.”

Par savu attieksmi pret dzīvi un daiļradi viņš ir izteicies tā: „...lielākoties rakstu „nopietnus” sacerējumus. Bet gadās sastapt ne mazums jocīga un nelāga, kas vai nu izraisa smieklus vai rada sašutumu... Tā rodas viens otrs humora un sa-tīras gabals. Bez tam, man šķiet, daudzu cilvēku nelaimju un nepatikšanu iemesls ir tas, ka viņi pārāk ņem pie sirds dažādus dzīves sīkumus. Uz-traucas, apvainojas, neguļ naktis, kaļ atreibības plānus, lamājas, raksta sūdzības, šķiras – kur vajadzēja pasmieties, atnest visam ar roku vai, lielākais, nospļauties un iet tālāk. Jeb, kā bērnībā tiku dzirdējis sakām kaimiņu, Zastensku sādžas Broņiku: „Bezdzibenim parādīju dibenu un prom biju.”” (turpinājums sekos)

Brauciens pēc jaunības

Ļaudis bauda ziemas priekus,
Žanis vēro – galva tric.
Meiču bariņš, triecot niekus,
Smej, lai vecais šļūcot līdz.

Sarāvies no meiču skatiem,
Žanis tiešām jūtas vecs.
Apejot tās soļiem platiem,
Vienu aizķer kārnais plecs.

Paslid veča kāja kleinā,
Skuķis spiedzot klēpi krīt.
Ne tā neglītā, bet feinā!
Abi strauji lejup slīd.

Smagā nasta spiež uz kauliem,
Žanis svīst, bet acis mirdz.
– Parauj jods ar visiem prauliem
Ak, kā daudzās vecā sirds!

Notirpst kājas, nejūt gūžas,
– Ir nu gan tas brauciens garš!
Nekas tāds man visā mūžā...
Ausīs zvana kāzu maršs.

Gaisā noskan sāpīgs plīķis,
Žanis apstulbis kā auns.
– Tas nu gan bij' varens stiķis,
Nu es atkal esmu jauns!

INĀRA ŠTEINBERGA

Latvijas lauku bibliotēkuatbalsta biedrība un žurnāls DADŽIS aicina!

2006. gadā DADŽIS turpinās iesāktu tradīciju – piedalīšanos LBAB rīkotajos ikgadējos Grāmatu svētkos. Ar nepacietību gaidīsim tikšanos ar lasītājiem, uzklaušīsim viņu pamatotās vēlmes, kritiku un diskutēsim par iespējamiem DADŽA attīstības ceļiem. Aicinām visus interesentus piedalīties žurnāla veidošanā! Esiet laipni gaidīti! Uz tikšanos svētkos!

LBAB un jūsu DADŽIS

Šogad ar mums jūs varēsiet tikties:
10. martā – TALSOS, plkst. 13:00
DADŽA lasītāju konference notiks Talsu pilsētas domes lielajā zālē;
17. martā – MADONĀ, plkst. 13:00
DADŽA lasītāju konference notiks Madonas Novadpētniecības un mākslas muzeja izstāžu zālē.

- Labāk maziņš latiņš, nekā liels paldies.
- Ir divu veidu strausi: pelēkie un zilie. Pelēkie slēpj galvu smiltīs, bet zilie to tikai gaida.
- Nekādu seksu pirms kāzām! – līgava brīdināja sava izredzētā draugu.
- Reiz medībās lācis viņam saskrāpēja muguru! Un notraipīja ar lūpu krāsu kreklu.
- Gribētos lielu un tīru mīlestību, bet iznāk kā vienmēr – daudzas mazas un netīras.
- Zēni, nedariet meitenēm pāri, neraustiet aiz bizītēm. Meitenes izaugs un jums vēl noderēs.
- Vakar augstākās matemātikas simpozijā Avtandils Gogberidze apgāza varbūtības teoriju ar trīs uzpirksteņu un vienas lodītes palīdzību.
- Sākoties Suņa gadam, iestājās suņa aukstums.
- Bagātie garlaikojas dārgāk.
- Bomžus pasūta visur, tikai ne uz pirti.

Slepeni noklausījies Z. Lešinskis

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

SPORTISMI

Savādi, ka dopinga skandālus nepiedzīvo sportisti, kuri izcīnījuši godpilnās pēdējās vietas...

Sludinājums: piedāvājam ļoti labi apmaksātu apkopējas darbu. Iepriekšēja pieredze kērlinga spēlē obligāta.

Tribīnes auro! Visi skatītāji ir pielekuši kājās! Hmm... vecais triks ar kniepadatām ir izdevies.

Vecums pienācis tad, kad šahu beidzot esat atzinuši par sportu, bet iemīļoto futbola spēli baudāt tikai televizora ekrānā.

Gribi justies kā zvaigzne? Apsēdies uz egles galotnes!

OLIMPOPĒDS

Skate

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Keipenes pagasta Kļāvos dzīvo tulkoātā Rullis, kurš no lietuviešu un baltkrievu tulko prozu. Kaimiņi viņu uzskata par saimnieku – lopus netur, zemi neapstr, rok ar lāpstu.

– Viņš aizņemts ar tulkošanu, – zinātā
– Bet kam tad viņš tulko, ja nevienam neiet?

Andrejam Upītim jālasa referāts *Rakstniecei*. Viņš sašutis, ka tik maz labu l darbu. Pietiek izlasīt pirmos teikumus, pārliecinātos, ka stāsts ir pilnīgi bezcerīgs.

– Agrāk rakstnieki prata dzert un arī r Tagad māk tikai dzert.

Izteicis savu vērtējumu, viņš dodas uz kafejnīcu Kr. Barona ielas 12. nama p bā. Sēž pie viena galda ar rakstniekiem, tikko kritizējis.

Miervaldim Birzem patīk aktrise Elza Radz – Mēs esam gulējuši vienā gultā.

– Kā es to neatceros? – brīnās mākslinieci Parasti es savus gultas partnerus neaizmirstu.

– Es tikko atgriezos no Vācijas. Pirms divi gadiem jūs arī tur bijāt. Tajā pašā mājā un istā sapņojāt saldus sapņus, – paskaidro rakstnieks

Izdevniecības *Garā pupa* vadītājam Uldim Aulskim zvana no grāmatu tirdzniecības bāzes:

– Mums trūkst klēpja.
– Kā jums trūkst?
– Beidzis Antona Kūkoja dzejoļu krājums *Klēpis*.

Ar tik izaicinošu nosaukumu Latgales dzejniekam iznākusi grāmata. Uz vāka paša gleznieciskā reprodukcija.

– Bet iekšā normāli dzejoļi, – iebilst lasītāji.
– Vai jūs gribējāt nenormālus?

NEPAREIZĀ DIAGNOZE

Nesen apmeklēju Tukuma polikliniku. Gaidīju savu kārtu pie masiera. Blakus kabinetā pieņēma psihiatrs. Pie viņa visgarākā rinda. Laikam taisnība, ka mūsu valstī aizvien vairāk ir cilvēku, kuriem nepieciešama psihiatra palīdzība. Pie ārsta durvīm pacienti cits citu konsultē.

– Tās zāles, ko jūs dzerat, var aizvietot ar divlesmit citām, – pārliecināti nosaka kāda sieviete. Tad viņa uzrunā mani:

– Vai jūs bromu dzerat?

– Nē, – atbildu.

– Tas labi, jo es no tā nevaru vairs piecelties, – kaidro dāma.

– Kā tad jūs atnācāt? – pārjautā kāds kungs.

Neviļus sāku smieties un atcerējos kādu notikumu ar vecākā kursa medicīnas studentu, kurš mācījās psihiatriju. Ārsts, pie kura students strādāja praksē, todien ļoti steidzās. Īsbrīdinājās, ka vēl jāierodas vienam slimniekam ar uģomaniakālo sindromu (lielummāniju), ārsts palūdza praktikantu to sagaidīt. Students gaidīja, gaidīja, bet neviens nenāca. Pieņemšanas laiks aiziedzās un jaunais praktikants posās uz mājām. Tad atvērās durvis un kabinetā ienāca jauna, kaista meitene. Kautrīgi nosarkusi, viņa palūdza izrakstīt nomierinošas zāles. Paskatījusies uz jauno praktikantu, meitene sāka raudāt.

– Redziet man ļoti neērti par to stāstīt, bet man ir smācās seksuāls maniaks. Nezinu, kur meklēt alīdzību.

Jaunā būtne tiešām bija skaista, un topošais ārsts bija gatavs palīdzēt.

– Kā tas notiek? – viņš jautāja.

– Viņš mani fotogrāfē no pretējās mājas loga, tad es vakarā izģērbjos. Lai labāk redzētu, rāpjas uz skapjaugšas. Pēc tam manas fotogrāfijas pārdod ērbatas ielas tualetē. Es drīz vien nevarēšu pāiet a ielu. Sakiet, ko man darīt?

Pierakstījis maniaka adresi, students par notiekošo informēja attiecīgās iestādes. Pagāja dažas dienas, un jauno praktikantu izsauca rektors. Iedzīdies bija milicijas darbinieks.

– Kāpēc jūs nepateicāt, ka zvanāt no Aptiekas? – jautāja rektors. – Jūs taču nevarat uzstādīt diagnozi un par psihiatru nevarēsiet kļūt!

Students taisnojās, ka gribējis noķert maniaku, tāpēc ziņojis drošības iestādēm. Milicijas darbinieks bija pārbaudījis faktus. Pēc norādītās adreses durvis bija atvēris novārdzis vecuks.

– Kas pie jums dzīvo? – jautājis varas pārstāvis.

– Neviens, es viens pats, – trīcošā balsī atbildējis pacients.

– Kur jums skapis?

– Skapja man nav.

Nopētot pārsteigto sirmgalvi, varas pārstāvis secinājuši, ka jautāt par kāpšanu uz skapja un fotografēšanu būtu lieki.

Pie vainas, protams, bija nepareizā diagnoze. Praktikants par psihiatru nekļuva, bet toties slimnieki ieguva teicamu ķirurgu.

BETA SLAIDĀ

BALZAMS AR KEFĪRU

Mūsdienās avīzes un žurnālus lielākoties pie raksta paši līdzstrādnieki. Ārstata autorus publicē

nelabprāt, un tas arī saprotami – gados vecākajiem jāpelnā pensijai, bet jaunajiem vienmēr naudas par maz. Padomju laikā bija stingri noteiktas normas – štata darbinieki drīkstēja saņemt no kopējās summas tikai četrdesmit procentus, ārstatnieki – sešdesmit. Blēdijāmies, kā vien mācējām – rakstījām ar pseidonīmiem, uzrādot draugu un paziņu vārdus. Viņi izņēma honorārus, pēc tam atdeva īstajiem autoriem. Par izlīdzēšanu norēķināšanās notika krogā. Kase maksāja divas reizes mēnesī. Mēs parasti gājām trešajā dienā, kad iztika bez burzīšanās un grūstīšanās.

Uz vienu avīzes numuru mums bija atvēlēti 150 rubļi. Tā nebija niecīga summa. Ja vēl gadījās oficiāli materiāli, par kuriem nevajadzēja maksāt, piemēram, paziņojums par Brežņeva bērēm, kas obligāti bija jāliek pirmajā lapā, tad varēja dzīvot, cepuri kuldams. Mēs arī kuldām, pareizāk sakot, dzērām. Honorāru izmaksas dienās jebkurā Rīgas bārā varēja sastapt savējos.

Viena no mūsu iecienītākajām vietām bija kafejnīca *Bāka*. Tā atradās Elizabetes, toreiz – Kirova – ielā. Reiz no grādīgajiem dzērieniem plauktā bija tikai balzams.

– Vai jums kafija ir?

– Nav.

– Un tēja?

– Arī nē.

– Tad dodiet sulu!

– Sulas arī nav. Varu piedāvāt tikai kefīru.

Nevarējām izlemt – ņemt vai nē, tāds savienojums likās pārāk oriģināls. Beidzot tomēr nolēmām pamēģināt.

Kafejnīcā ienāca vēl daži izslāpuši vīri. Vispirms viņi skatījās uz mums kā uz citplanētiešiem, tad pasūtīja tādu pašu.

Nākamajā honorāru izmaksas reizē atkal iegriezāmies tajā pašā kafejnīcā. Šoreiz varēja dabūt gan kafiju, gan sulu. Pārsteigti ieraudzījām, ka pie galdiņiem sēdošie malkoja balzamu un kāri uzdzēra kefīru. Mūsu kompānijā bija arī bērnu dzejnieks Valdis Grenkovs un mākslinieks Zigurds Kampars. Ilustrējot Ziedoņa Puča dzejoļu grāmatiņu, Zigis par prototipu izvēlējās savu

māssādēlu no Ogres – gaišmataino Andrieti, ku pēc daudziem gadiem kļuva par vienu no Latvijas Ministru prezidentiem – Andri Bērziņu.

– Mūsu paraugam ir sekotāji! – priecīgs izsauca Grenkovs.

A. AUZIŅ

VIENAS KĻŪDAS DĒĻ

Tas bija, šķiet, 1972. gadā. Datumu gan atceros precīzu – 18. jūlijs, otrdiena. Kā vēl pastāstīja Vija Zalacē tipogrāfijas *Cīņa* tehniskā redaktore, vāciskā kara avīze *Rīgas Balzams* bija todien nodrukāta 20 000 eksemplāros, daļa arī krieviski. Numurs bija ievietots arī receklī zija par kinofilmu *Velikā kalpi*. Taču krieviska variantā bija melns un balta uzrakstīts, ka filmā

izceļ Raimonda Paula mūzika, kura tai piedod vārdus lielāku *fašismu*.

Tā vienas kļūdas dēļ, kad vārda dinamisms bija iedrukājies *fašisms*, no darba izlidoja gan krievu redaktore, gan tipogrāfijas tehniskā redaktore, pēcā arī pats avīzes redaktors Dimitrijevs. Dienās, kad Raimonds Pauls savā aranžējumā atklāti spēlēja Lili Marlēnu...

Bet burtliči salicēji ne tādus vien pekstināja atļāvās. Reiz, pašos staļinlaikos, Jēkabpils avīzē pirmajā lappusē lieliem, trekniem burtiem nodrukāja: *Staļins – latviešu tautas drauds*. Un tā vienas kļūdas dēļ, viena kļūmīga burta dēļ, avīzes redaktors, negaidot čekas ierašanos, nošāvēs. Tā lūk!

V. LĪVZEMNIEKS

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

Gutenmorgens, Kalniņš un Krūmiņš sēdēja parkā uz soliņa. Gutenmorgens un Kalniņš dzēra tikai alu, bet Krūmiņš dzēra alu un vēl lasīja avīzi.

– Kaut kāds ārprāts, – ierunājās Krūmiņš. – Aptinuši veselu tiltu ar papīru. Un tā skaitās māksla!

– Toties iespaidīgi... Nu, viegli tas noteikti nav..., – noteica Kalniņš.

– Kur viņi tam naudu ņem? – brīnījās Gutenmorgens.

– Ja man būtu tāda nauda, es arī ietītu, – ieteicās Kalniņš.

– Jā... kādam Arkādijas parka tiltiņam vēl varētu samesties, bet tas nav tas.

– Bet kaut ko derētu izdomāt, vai ne? – saspārojās Kalniņš. – Kas, mēs te mākslu nevaram uztaisīt!? Man, piemēram, šķūnītī gul' kāds pušs tūkstotis baltu zaķiņu. Lētie, no Ķīnas, bet mikstīni, smukiņi. Nekādi gan nesanāk pārdot, tāpēc... varbūt tos kaut kā citādi varētu izmantot? Man nav žēl, tā teikt... mākslas vārdā!

– Domā aplipināt tiltu ar mikstajām rotaļlietām, – skeptiski iesmējās Krūmiņš.

– Bet tas taču ir tik miļi, – Kalniņš savilka lūpas šleifītē.

– Ja tā padomā, tur kaut kas ir, – Gutenmorgens centās saspīdēt smadzenes. – Klau, bet nav taču obligāti jāietin tāpat, kā tie tur, var taču izdomāt kaut ko savu. Piemēram, savienot tiltus, Vanšu ar Akmens, ko? Nevis krastos, bet gan tiltus. Man liekas, tur ir dziļa doma, ko?

– Nu, nu, ko tu ar to gribi teikt? – Krūmiņš jautājoši pavērs Gutenmorgenā.

– Ņemam lentas, virves vai kaut ko tamlīdzīgu un savienojam abus tiltus. Es domāju, izskatīsies iespaidīgi.

– Jā, jā un virvēs sakarinām tos zaķiņus! – iesaucās Kalniņš.

– Nu, ko tu saki? – Gutenmorgens vērs Krūmiņā.

– Nu, labi, tad jau būs jāiet meklēt ļoti gara virve, – Krūmiņš piekrita jaunajam mākslas projektam.

– Uz Kultūrkapitāla fondu iesim? – pajautāja Kalniņš.

– Par skādi nenāktu, bet ja nu atsaka? Nebūs smuki...

Tā arī nolēma šoreiz iztikt ar saviem spēkiem. Toties iesaistījuši pasākumā vēl arī Zariņu, Bērziņu, Ozoliņu un Liepiņu, viņi pa visiem ameklēja tik daudz dažādu virvju, lenšu un triķu gabalu, ka to kopējais garums stiepās no Vanšu tilta balsta virsotnes līdz pat Akmens tilta idum. Sasējuši visu kopā un izrotājuši garo aukli ar baltajiem zaķiņiem, projekta autori bija gāvu mākslas darba uzstādīšanai.

– Vislabāk to izdarīt agri no rīta, tā ap četriem.

Un atkal pienāk brīdis tāds, kad nav ko ēst un priecīgs prāts.

H. PAUKŠS

Tad ir vismierīgāk, – teica Gutenmorgens. Pārējie viņam piekrita.

Vēl nakts melnumā piecēlušies, viņi nogādāja iespaidīgo zaķiņu virtēni pie Preses nama. Gutenmorgens komandēja darbus un lika Kalniņam ar Bērziņu rāpties Vanšu tilta balstā, lai nostiprinātu vienu mākslas darba galu. Pārējie lejā uzmanīja, ka tik kaut kas nenotiek, bet Ozoliņš ar Krūmiņu sēdēja laivā zem tilta un sildījās ar rumu. Kad virtene bija piesieta pie Vanšu tilta, atlikušo daļu nolaida pie Krūmiņa un Ozoliņa, lai tālāk aiztransportētu līdz Akmens tiltam. Abi laivinieki irās, cik spēja, taču Gutenmorgenam likās, ka viņi slinko. Tāpēc viņš nostājās 11. novembra krastmalā pie *Lielā Kristapa* un uzmundrināja abus airētājus, cik vien spēja:

– Kas ir, ātrāk nevar! Nu, *davai, davai!* Saule jau lec, beidziet *čammāties!* *Davai, fiksāk!*

– Pamēģini pats pret straumi, gudrinieks atadies, – atkliedza Krūmiņš.

– Kur tad te tā straume radusies? Ūdens kā spogulis, – Gutenmorgens kļiedza pretim.

Beidzot otrs gals tika nogādāts līdz Akmens tiltam, kur to atspērušies vilka Liepiņš, Zariņš un vēl divi ārzemnieki, kuri, iedami uz viesnīcu Radison, bija pieteikušies palīdzēt. Virtēni vajadzēja

pievilkt tik stipri, lai zaķiši vismaz nemērcētos ūdenī. Beidzot tas izdevās un virves galu piesēja augstu pie laternas staba.

Darbs bija padarīts, turklāt tas bija labi pamanāms. No rīta, šķērsojot tiltus, daudzi autobrocēji, sabiedriskā transporta pasažieri un vienkārši kājāmgājēji ik pa brīdim sasita plaukstas un iesaucās: *Ai, kādi zaķiši!* Valsts prezidente ieraudzījusi jauno objektu pa savas pils logu, pie sevis nodungoja:

Zinu, zinu, bet neteikšu,

Kur baltais zaķis gul:

Aiz upītes kalniņā

Sikā kārklu krūmiņā.

Toties Rīgas mērs, lūkodamies uz zaķiņiem, centās atsaukt atmiņā rīkojumu, ar kuru būtu ļāvis eksponēt šādu mākslas objektu, taču neko prātīgu nevarēja atcerēties un tāpēc nekavējoties sasauca prezidiju sēdi. Bet kāda ievērojama mākslas kritiķe tai pat laikā uzsāka rakstīt recenziju: *Likteņupe un Baltie zaķiši. Konceptuālā māksla vai mākslas koncepcija?*

M. BĒRZIŅŠ

Vieliskie salikteni

- Lubrikanta smēr-skābe.
- Kalcijzelts – labākā aizsardzība jūsu zobiem – aizsargā un spīd!
- Dezinfekcijas spridzeklis.
- Skaidu plāksteris.
- Epoksīda zeķe.
- Spridītis cīnījās ar Puslitrausi.
- Libresis – jauns ezers Latvijā.

Kandžas fiesta

- Festivāls Andž, nāc paņēmt kandž!
- Ēģiptes bridējputni – Ibiss un Šnapss.
- Multene pieaugušajiem par kandžas tēmu Dekstera laboratorija.
- Sākumā Jezups domāja – ražos biodegvielu...
- Lāčplēša cīņa ar Melno Balzāmu un sejoš kritiens no Staburaga klints.
- Šodien Maskačkas videosalonā skatīšam un 24 stundu seminārs par filmu Kandžadža.

Loterijas

- Dombura telefonbalsojuma loterija – Uzmini pareizo līniju Lattelekomā!
- Ruletes griešana visai ģimenei – katram pa gabalam, bet opim – zero!
- Nopērc 4 četrpakas alus un vinnē Jāņu nakti jau 28. februārī.
- Pa nakti griez zobus. Ja izdodas uzgriezt dzerokli, laimē vienreizēju siekalu atsūcēju.
- Loterija slimnīcas pacientiem – izvelc saimīgo diagnozi.
- Negaidi kamēr savu māju zaudē kāds cits – nāc un nospēlē savu māju pats.

Loterija: Nav vairs mājas.

AUTOISMI

- Avārijas notiek tādēļ, ka vadītāji spiebraukt pa aizvēsturiskiem ceļiem ar mūsdienīgām automašīnām turklāt ar nākotnes ātrumu.
- Ja vīrietis ietriecies svešā automašīnā virvispirms dodas apskatīt postījumus, ja sieviet tad vispirms ieskatās spogulītī.
- Ja tiesā gadījies dzirdēt viena ceļu satiksmes negadījuma divus lieciniekus, zūd jebkāda ticība vēsturniekiem.
- Mūsdienās ir tikai divu veidu gājēji – ātri un beigti.

KOLUMBA MANTINIEKI

- Amerika ir vienīgā valsts, kura no mežnīguma nonākusi pie pagrimuma, savā attīstībā ceļā izlaižot civilizāciju.
- Amerikānis ir cilvēks, kurš brīdī, kad beidzot var atļauties nopirkt nelielu mašīnu, nopērloti lielu.
- Amerika nezina kurp dodas, bet savā ceļā ir pārspējusi visus ātruma rekordus.
- Cienijami amerikāņi pēc nāves nokļūst Parīzē.

KLEKSĪŠI

No skolēnu sacerējumiem par tēmu Lāčplēsis

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

KO LABU RAKSTA AVĪZES

Jebkuram materiālam, kurš trūkst Latvijas vēstures pilnīgai izpētei, nav vērtības.

Diena

Vajag piespiest valdību pārtraukt gājputnu lidojumus. Lai paliek tur, dienvidos. Vajag atšaut visus putnus, nostādīt visus mūsu vīriešus, karavīrus no Sočiem līdz Krimai.

V. Žirinovskis

Argumenti i fakti, Krievija

Pie mums kapitāls un vara saauguši kopā kā Siāmas dvīņi, visi orgāni viņiem kopēji: nieres, kuņģis un pat tie orgāni, kas zemāk.

J. Timošenko,

bijusī Ukrainas premjermniste

Argumenti i fakti, Krievija

Prezidents reāli itin neko nevar lemt. Viņš var tikai, teiksim tā, izteikties par jautājumu. Cita lieta, ja pirts un veļas mazgātavu Guntis Ulmanis darīja to sliktāk, bet rafinētā intelektuāle Vaira Vīķe-Freiberga labāk.

Vesti segodņa, Latvija

Esam epidēmijas priekšvakarā. Izdzīvos tikai nedaudzi.

Vesti segodņa, Latvija

Avīzes šķirstījis Z. Lešinskis

KARSĒJMEITENES

R. Cink

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Es esmu dzimusi Pleskavas *pagalmā*. (*apgabalā*)
Dokumentos *sagāja* uzziņas. (*ietilpa*)
Mūsu virtuvē ir *mēslu* kaste. (*atkritumu spainis*)
Man, kā kasieri, ir *inkasenta* soma, *plombīrs* un *plombas* (*inkasatora; plombējamais aparāts*)
Manai *maitai* ir 20 gadu. (*meitai*)
Man ir *vīrs* un divi *dēļi*. (*dēli*)

Zoodārzā ir daudz dzīvnieku, *viņiem* visvairāk patīk dzīvnieks zilonis. (*bērniem*)
Pie sienas mums *karājas* tepikis, sekcija, televizors. (*un istabā ir*)
Mums mājās ir *paperde*. (*paparde*)
Es katru rītu lietoju *lopu* krāsu. (*lūpu*)
Es piedzimu Rīgā, bet bērniņu *novilku* Gaujā. (*pavadiju*)
Laikam vecāki vairāk nevarēja mani *izsist*, tāpēc es sāku iet bērnodārzā. (*izturēt*)

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Popzvaigzne Maikls Džeksons nesin Bahreinas galvaspilsētas Manāmas tirdzniecības centrā parādījās arābu sievietes tradicionālajā apģērbā. Visi viņa pavadoņi bija apvilkuši čadras, kas tad arī piesaistīja veikala apmeklētāju uzmanību.

Krievijas bagātnieku vidē modē nākusi izklaidēšanas spēle ar kriminālu piegaršu. Kāds Sergejs Krazovs nodibinājis firmu, kas veic dažādas mistifikācijas šķietamā upura pārsteigšanai, nobiedēšanai. Piemēram, pazīstamo pianistu Denisu Macujevu viņa 30. dzimšanas dienā norunātajā banketa vietā sagaidīja bruņoti miliči, nogādāja cietumā, atrada pie viņa *narkotikas* un piedraudēja ar sapūdēšanu cietumā. Tikai pēc tam ieradās draugi un aizveda jubilāru pie dzīru galda.

Japāņu firma *Triumph* sākusi ražot apsildāmus krūsturus ziemas apstākļiem. Tos var uzsildīt mikroviļņu krāsnī vai ar karstu ūdeni, un tad nekāds aukstums tā valkātājam vairs nav draudīgs. Un vēl viena acīmredzama priekšrocība: krūtis izskatās par vienu numuru lielākas!

Austrālijā kādā slimnīcā 73 gadus vecas sievietes miršanas dokumentā rakstīts: *Mirusi no tā, ka uz kājas uzkritis banāns*.

Senlietu muzejā Kembridžā (Lielbritānijā) ilgu gadu stāvēja izstādītas ļoti vērtīgas Ķīnas vāzes no Ciņu perioda. Pirms dažām nedēļām kādam muzeja apmeklētājam nelaimejās uzkāpt uz atraisījušās kurpes auklas, viņš paklupa un – visas trīs vāzes sašķīda tūkstoš gabalos.

Neticami laimējās kādai Bosnijas un Hercegovinas bezpajumtniecei: rakņājoties atkritumu urnās, viņa atrada vīstokli ar 45 000 dolāru. Lai pārbaudītu, vai nauda nav viltota, viņa aiznesa to uz banku, bet tur – ak, svētās šausmas! – izsauca policiju, un nauda nabaga sievietei tika konfiscēta.

Nekad neizzudīs cilvēkos tieksme pēc jauniem rekordi. Nesin kādā no Manilas (Filipīnās) parkiem sapulcējās 11 tūkst. skolnieku, kuri speciālu instruktoru un zobārstu vadībā vienlaikus sāka zobu tīrīšanu. Tomēr pasaules rekor-

du šajā disciplīnā uzstādīts jau 2003. gadā. Toreiz vienlaikus zobus tīrīja 30 tūkst. bērni.

Skandaloza Krievijas domnieks Vlad Žirinovskis, lai uzlabotu demogrāfisko voki kara izpostītajā Čečenijā, iestāties daudzsievas oficiālu atļaušanu šajā republikā. Lai rādītu labu priekšzīmi, viņš nākamajā vai atvaļinājumā gatavs doties uz Čečenijas priedenta Kadirova dzimto kalnu aulu un apņemt sievām divas čečenu meitenes.

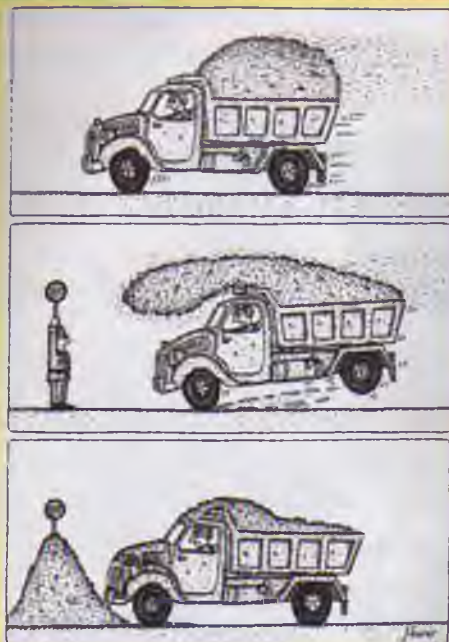
Montekas (ASV) protestantu baznīcas gēn Rendels Radiks saņēmis 18 mēnešu cietums par savas pilsētas vecākās baznīcas pārdošanu ietirgotaiem 525 tūkst. dolāru viņš iegādājies lepnu BMW firmas automobili.

Kā ziņo preses aģentūra *Novosti*, Krievijas armijas pulkveži un ģenerāļi no savām dienesta viet pēdējā gadā sazaugušies vērtības, kas izcenojar ar 30 vismodernākajiem tankiem.

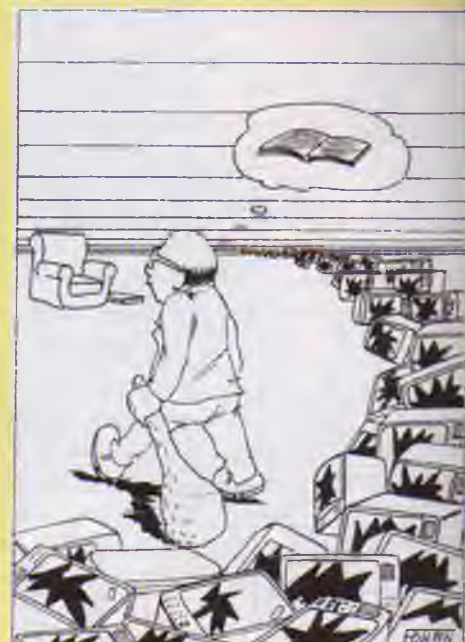
ĀRZEMJU HUMORS

J. Borers /Šveice/

B. Georgijevs /Bulgārija/

F. H. Tontenē /Belģija/

N. Arnaudovs /Bulgārija/

J. Birska /Polija/

N. Sviridenko /Krievija/

G. G. Uriasli /Rumānija/

M. Grozevs /Bulgārija/

Auns 21. III – 19. IV

Ir astotais marts, bet jūs neviens nav apsveicis... Nav ne ziedu, ne konfekšu, ne *Auroras* zeķubikšu. Nav taču svarīgi, vai esat virietis vai sieviete – jums pienākas! Pats Zvaigžņu tēvs jūs ir apveltījis ar spītību un kareivīgu dabu, tad lūdzu – rikojieties! Jo zvaigznes šonedēļ nevar jums neko solīt, tāpēc paļaujieties uz sevi un dabas balsi.

komunikācijas, un jaunu sakaru veidošanas iespējas. Piemēram, konduktors.

Lauva 23. VII – 22. VIII

Lauvai šonedēļ visnotaļ ēvērgēlīgs un draisks noskaņojums. Kosmoss garantē jautribu, it īpaši, kad atklāsīt savus slēptos talantus. Tad būs jautri gan jums, gan citiem! It īpaši – citiem. Būsit tik ļoti aizņemti ar sevi apgūšanu, ka astoto martu pārcietīsiet veiksmīgi.

Strēlnieks 22. XI –

Šaujiet ziedus pa labi un pa kreisi. Jo labie darbi atmaksas, kas ir slikti, nonāk Strēlnieks gan var šaut ko, kas pagādās pa rokām, kas būs trāpīts tieši

Vērsis 20. IV – 20. V

Vērsi, vērsi... Valentīna dienas horoskopā taču jūs brīdinājam – liela izvēlība jums nenāk par labu. Kāpēc neklausījāt?! Un nu paliksiet bez ziedīņa astotajā martā. Kur nu vēl, ja esat virietis.

Vērsi, zvaigznes taču bija ar jums...

Jaunava 23. VIII – 22. IX

Jaunavas zīme stāsta pati par sevi – ziedi, apsveikumi. Ja neesat sieviete, arī nekas. Nesiet savu horoskopa zīmi ar lepnumu.

Neizdariet pārsteidzīgus secinājumus.

Mežāzis 22. XII –

Sievietēm: katrs zieds mežā svētīts, katrs dāvanas ir princis baltā zirgā. savu apdāvinātāju kļūdu. Nauda nenes laimību, noteikti nevajag vīru skatīt pēc cepures. Vēl galu galā ir jābūt mazliet glītākam par mērķi. Vīriešiem: ja kāda atraida jūsu uzmanību, liecinājumu, velciet ārā jūsu veiksmes iesaukumu!

Dvīņi 21. V – 21. VI

Dvīņi varēs dāvināt ziedus viens otram. Zvaigznes neatklāj – kāpēc, taču šajā nedēļā iesaka ielūkoties sevi. Pati lielākā vērtība ir harmonija pašam ar sevi.

Svari 23. IX – 23. X

Ilgi svārstīsieties – vai jums jādāvā ziedi, vai arī jums tie būtu jāsaņem. Zvaigznes sola izcilu prāta skaidrību, tāpēc jūsu dzimums šoreiz pateiks priekšā pareizo atbildi.

Vēzis 22. VI – 22. VII

Savās spēlēs šonedēļ varēsiet skaut daudzus. Ja, protams, izstrādāsiet pareizo taktiku, kā tikt pie kārotajiem labumiem. Zvaigznes šonedēļ iesaka mainīt darbu, un ir profesijas, kas piedāvā

Skorpions 24. XI – 21. X

Šajā zvaigznājā dzimušas sievietes būs ievērotas, vīrieši novēroti. Daudz prieku un daudz tēriņu. Laikam veiksmes koeficients atkarīgs no

Ūdensvīrs 20. I – 19. II

Lejiet ūdeni, cik tik var, veriet runas slūžas – slūžas, ka esat slim, pamest, vests, vai gatavojaties nākt iesprūst liftā. Karā visi ir labi. Tikai dieva dēļ – nemēģiniet pieteikt kandidatūru saeimas vēlēšanām! Zvaigznes ka ūdensvīri ir ļoti straujas dabas, taču šī ir apolītiska nedēļa. Un arī zināms, ka astotais marts ir lieliska iedziens reklamēt. Labāk palieciet mājās.

Zivis 19. II – 20. III

Tas pat zirgam skaidrs – zivs bez asakas, nav laimīga bez ēsmas. Laiks tātad apjaukt tos makšķerniekus, kas šo prātulu neņem vērā. nedēļa, kad zivis var gāzt no kātiem ikvienu. Vēl nārstot, kur vien tik. Šarms būs jūsu otrā smadzeņa. Sieviešu diena ir jūsu diena! Metaforiskā nozīmē, protams.

Ar zvaigznēm roku rokā iet Z. AI – BA

Sapņu tulkojums ap un par astoto martu

Hokeju redzēt – neveiksme mīlestībā

Rozes redzēt – esat aizmirsis astotā martā tradīcijas

Sveikt savu simpātiju Sieviešu dienā – varbūt kāzās, bet varbūt bēres

Kailam skraidīt – skraidīsiet kails

Uzvaras pieminēkli redzēt – fallisks simbols, šķēršļi, gadījumā – impotence.

– BĒRZIŅA KUNGS, LŪDZU JŪSU PASI!

– BĒRZIŅŠ NEVARĒJA IERASTIES, BET MAN IR PILNVARA...

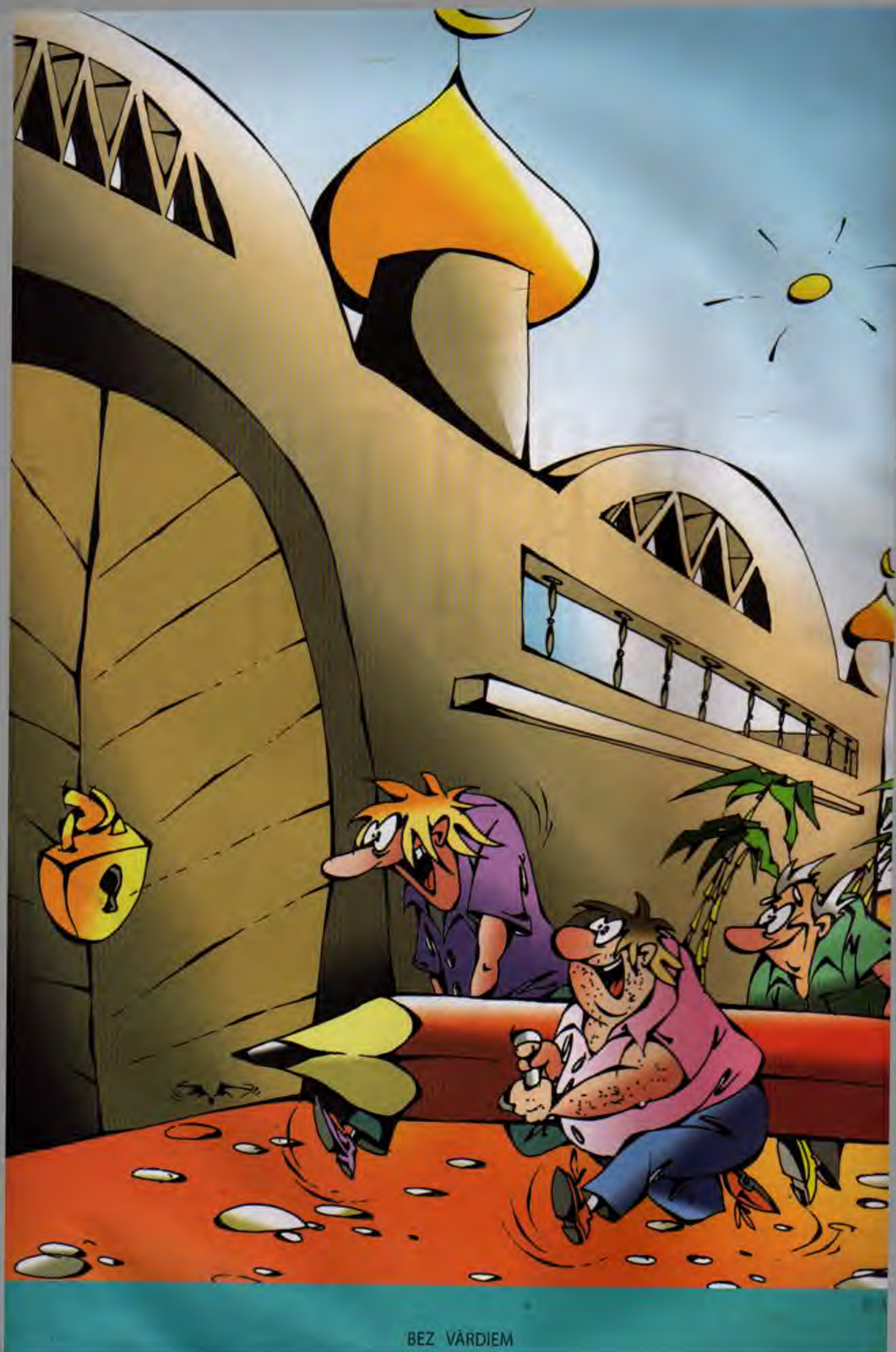
R. Cinkuss

Ar sapņiem uz vienu roku Z. AI – BA

PRĀTA BANKA

13., 14. un 15. martā
Tev ir iespēja vērot
"Prāta Bankas" svētku raidījumus
klātienē **Rīgas Kinostudijā**.
Spēļu ieraksta sākuma laiks:
12:00, 13:30, 15:30, 17:00.

BEZ VÁRDIEM